

Mohácsi Hírlap

Kétheti közéleti újság

Szerkesztőség: Mohács, Bakács u. 1.

Ára: 26 Ft

Szerkesztőségi telefon: (69) 311-447

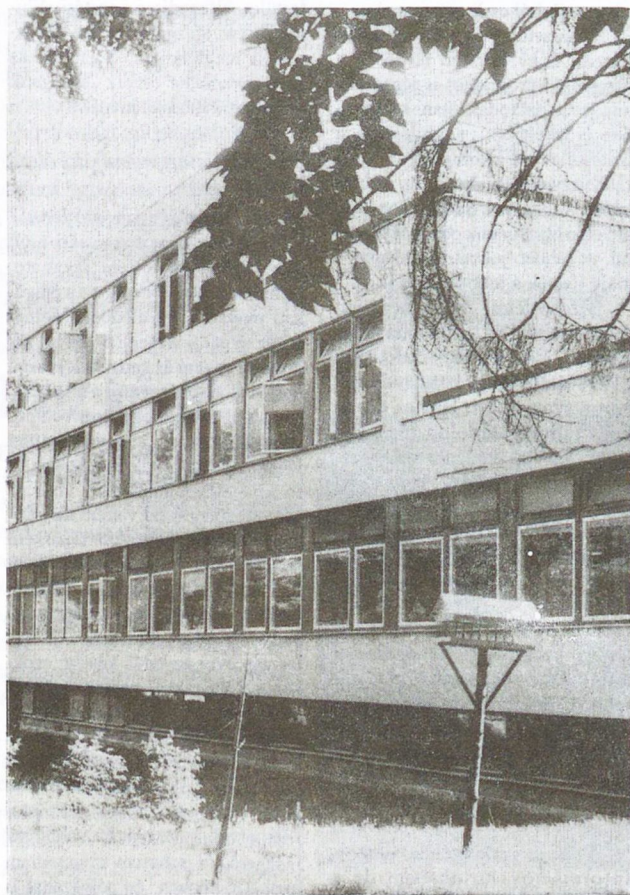
Egy titokzatos levél

Mi van a Kórház vizsgálatának hátterében?

Interjú Dr. Debreczeni László igazgató-főorvossal

– A legutóbbi testületi ülés és a Mohácsi Hírlapban megjelent, a polgármester úrral készült interjú az emberek érdeklődését a kórházra irányította. Mi a véleménye az eseményekről?

– Az interjúban a polgármester úr gazdasági kérdésekkel foglalkozik. Ez nem az én asztalom, hanem a gazdasági igazgatóé. Régen úgy mondták: ebben nem én vagyok az „illetékes elvtárs”. Konkrétan, hogy kilyukad a földalatti vízvezeték, vagy meghibásodik a 20 éves rtg készülék – nos, ez mind a gazdasági-műszaki területhez tartozik. Ebben a tekintetben viszont meg kell őket védenem, mert én úgy gondolom, senki sem tudja vizsgálni a földalatti csőrendszer állapotát, itt már csak a baj bekövetkeztét lehet megállapítani. A Tüdőgondozó rtg-je 3 éve lett felújítva, most ismét felújításra szorul, vagy esetleg – ha lenne rá pénz – újat vennénk. Ami pedig a fizetésképtelenséget illeti, az ország számos kórháza gyakran fizetésképtelen. Átmenetileg ez nálunk is előfordult, de előbb-utóbb minden számlánkat kifi-

zöttük, és fizetésüket mindig megkapták dolgozóink. Ezekben az ügyekben tehát nem szükséges keresni a bűnöst...

Régen a kórháznak egyszemélyi vezetése volt, amely az igazgató főorvos személyében realizálódott. 1990 óta megváltozott a helyzet. Az új kormányzat létrehozta a „kollegiális vezetést”, a 3: az orvos-, a gazdasági- és ápolási igazgatóval. Ezek lényegében egymás mellé rendelt igazgatók. Én, mint orvos-igazgató a gyógyításért, az orvosok munkájáért felelek. Különösnek tűnhet, de a nővéreknek sem vagyok a főnöke. Annak ellenére, mint „Jaikusok”, rá-rá kacsintunk a gazdasági ügyekre is, „illetéktelenül” beavatkozunk a gazdasági hivatal munkájába. Dehát a polgármester úr, amikor az igazgató személyével kapcsolatos kérdést aposztrofálta, arra a levélre gondolt, amelyet a gazdasági hivatal dolgozói nyújtottak be a polgármesteri hivatalba. Ezt megemléstették a testületi ülésen, de nem olvasták fel. Ennek az lett a következménye, hogy a legkülönbözőbb találgatások, mendemondák és pletykák szöttek körül a „titokzatos” levelet. Ezért odaadom, közöljük le. Lássuk a medvét.

(Folytatás a 4. oldalon)

A Marekban minden csendben ment

A szakváltásnak még nincsenek meg a feltételei

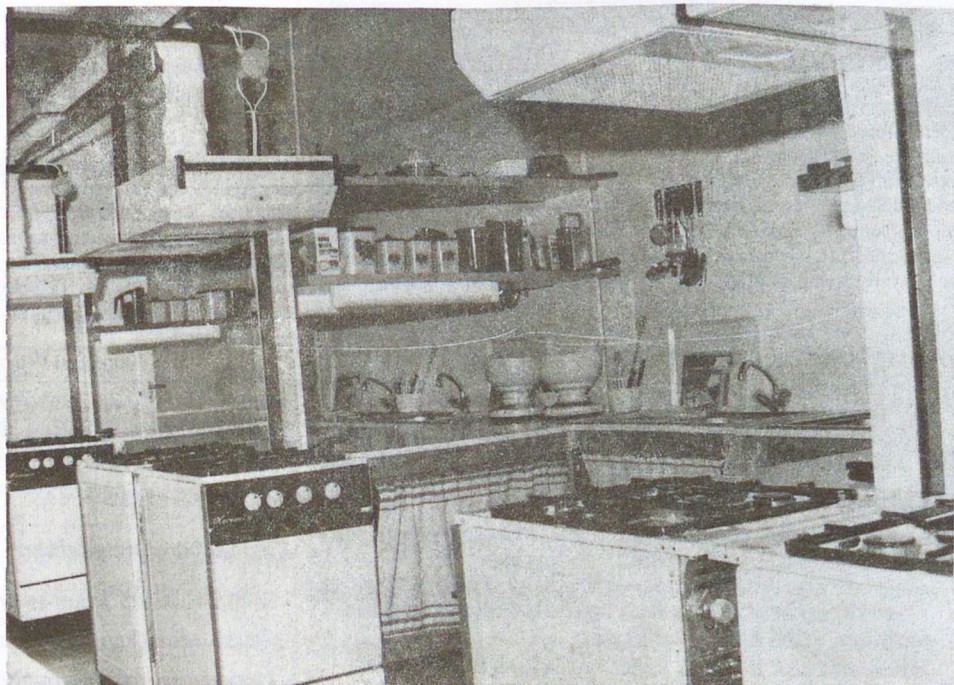
Beszélgetés Imre Jánossal

Előző számunkban beszélgetést közzeltünk Lajdi Antalné önkormányzati képviselővel a Marek József Mezőgazdasági Szakközépiskola igazgatóválasztásával kapcsolatban öt ért inzultról. Ebben az interjúban több kitétel személyesen érintette az egyik pályázót, Imre Jánost, az intézmény korábban lemondott igazgatóját. Most az ő véleményét adjuk közre, mivel megkereste lapunkat azzal, hogy élni kíván a felkínált nyilatkozási lehetőséggel. Rajta kívül az ominózus inzultról egyik szereplője is jelezte, hogy a későbbiekben ő is reagálni óhajtának. Készséggel állunk rendelkezésükre.

Imre János:

– Bevezetőben szeretném elmondani, hogy nem óhajtok végelethetetlen vitát provokálni az újság hasábjain. Azonban megszólítottam a nyilvánosság előtt, ezért néhány dologra reagálni szeretnék.

A nyilvános vita helyett egy élő beszélgetésre invitálom Lajdi Antalné, a KOB és a képviselőtestület összes tagját, a Marek pedagógusait, dolgozóit, s mindenkit, akit érdekel az isko-

„A tankonyhának semmi köze nincs a világbanki programhoz”

Fotó: Schindl

la jelene és jövője. És nyilvános vitára mindazokat, akik felkésztültek. Egy későbbi időpontban, a nyári szabadságok lejárta után készen állok válaszolni minden kérdésre, amelyet most érintek, s ami felmerül. Most

ezért nem várok választ a fellejtéseimre. (Az újság hasábjain annakidején készek vagyunk e fórum felhívását közzé tenni. A szerk.) A magam részéről, amit most elmondok, vállalom és bizonyítani is tudom.

– Beszéljünk először a lemondásod okairól, körülményeiről. A KOB elnöke azt állítja, hogy nem volt alapja, nem tudsz elfogadható magyarázatot adni, felelőtlen voltál.

(Folytatás a 2. oldalon)

A tartalomból:

Gondok a PI víz körül	3. oldal
Bensheimi harmonikazenekar Mohácson	5. oldal
Száz gyertya egy tortán	6. oldal
Tengerre magyar	7. oldal
Németországban a VADA	8. oldal
A vezetőedző: Bözsöny János	12. oldal

A 900 éves jubileum augusztusi eseményei

Kiemelt ünnepség a csataévfordulón

Díszvendég: Göncz Árpád

Rövid nyári szünet után augusztus közepétől folytatódnak Mohács 900 éves jubileumának ünnepi eseményei.

A Kossuth Filmszínház emeleti kamaratermében augusztus 13.-tól Emlékiállítás látható Kolbe Mihály hagyatékából, a művész halálának 3. évfordulója alkalmából.

Augusztus 20.-án szolid ünnepség lesz este 7 órakor a Szechenyi téren, Szent István ünnepén. Beszédet mond Kuti István polgármester, az új kenyeret megáldja és megszegi Csosz István esperes, térzenét ad 18.30-tól és az ünnepségen közreműködik a Mohácsi Ifjúsági fúvószenekar, Dobos József vezetésével. Az ünnepség után a fogadalmi templomban ünnepi szentmise lesz.

A hónap legnagyobb kiemelt rendezvénye a mohácsi csata 467. évfordulójához kapcsolódik. Az események augusztus 28.-án kezdődnek, délután fél 4-kor a Szepes parkbéli Lengyel Emlékműnél koszorúzás lesz, majd 16 órakor a II. Lajos Emlékműnél lesz a hagyományos ünnepség, ahol Bojtár László mond beszédet és közreműködik a fúvószenekar. (Ez utóbbi eseményre a szokásoknak megfelelően 15 órakor kishajó indul a városi kikötőből.) Este 7 órakor a Kossuth Filmszínházban kórus hangverseny lesz, ahol először mutatkozik be watrelosi művészeti csoport a testvérvárosi szerződés keretében, mégpedig a „Temps de Vivre”; és közreműködik a házigazda városi vegyeskar is.

Augusztus 29.-én, vasárnap délelőtt 10 órakor az Emlékparkban hagyományosan szentmise lesz a csatában elesett hősök tiszteletére Nyakavágó Szent János ünnepén, a szertartást mons. Angelo Acerbi érsek, apostoli nuncius vezeti. Kb. 11 órakor Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság elnöke mond ünnepi beszédet, majd katonai tiszteletadással megkoszorúzzák a hősök sírhelyeit.

A tervek szerint déli 12 órakor a harangszó elhangzása után kerül sor az új Szentháromság szobor felszentelésére és felavatására a városban.

Vasárnap délután 3 órakor ünnepi önkormányzati ülés keretében kerül sor a díszpolgári címek átadására valamint a tavaly Franciaországban aláírt Mohács-Watrelosi testvérvárosi szerződés megerősítésére.

A programokon, ha elfoglaltsága engedi, végig jelen lesz a Köztársasági elnök, aki a délutáni folyamán találkozik a Mohácson tartózkodó menekültekkel és az ENSZ embargót ellenőrző EK vámőrökkel is.

KP

Watrelosi delegáció

Népes küldöttség látogat városunkba augusztus második felében francia partnervárosunkból. A 23 tagú hivatalos delegációt Alain Faugaret polgármester vezeti. Kíséretében Watrelosi képviselői és polgármesterhelyettesei valamint az ottani városháza munkatársai utaznak. A küldöttséggel fotós, videós és két újságíró is érkezik városunkba.

A delegáció augusztus 19.-én Budapestre, 23.-án Mohácsra érkezik. Hozzájuk augusztus 26.-án csatlakozik a „Temps de Vivre” 60 tagú énekkar, akik fellépnek Mohácson a Kossuth Filmszínházban 28.-án este 7 órakor.

A francia küldöttség megismerkedik részben Magyarországgal, a fővárossal, valamint Mohács és környékével, és résztvesznek a csataévfordulós ünnepségeken, melynek keretében Mohácson is aláírják a testvérvárosi szerződést, ünnepélyes önkormányzati ülés keretében.

KP

Beszélgetés Imre Jánossal

(Folytatás az 1. oldalról)
megfutamodtál, ha akkor maradt, zökkenőmentesen folyt volna le az átalakulás, a szakváltás a Marekban.

– A KOB meghallgatásán másra nem is voltak kíváncsiak, csak erre. Én vártam volna azt is, hogy a pályázatommal kapcsolatban kérdéseket tesznek fel. Szakmai kérdések motiváltak mikor pályáztam, csak röviden utaltam arra, hogy miért mondtam le és pályáztam újra. Idézhetem pontosan: „Külső okok miatt mondtam le és belső okok miatt pályáztam”. Igaz, részletesen nem tértem ki lemondásom okaira, ugyanakkor a kérdések egy részét provokatívnak éreztem a meghallgatáson. Két dolog játszott szerepet lemondásomban, egyik sem kapcsolódott azonban a képviselőtestület munkájához, ezt szeretném tisztázni. A Polgármesteri Hivatallal való nem nézeteltérésem. Két döntésként van szó, az egyik később született meg, a másik pedig visszavonásra került. A elsővel kapcsolatban Lajdiné azon kijelentése, mely szerint én nem mondtam igazat, amikor lemondásom indokaként a képviselőtestület döntését hoztam fel. Miután lemondtam, írtam egy levelet az egyik képviselőnek, aki azt felolvasta testületi ülésen. Ennek bevezetőjében van egy mondat, ami akkor nem hangzott el, idézem: „Igazamról meg vagyok győződve, de erről ma már nem kívánok másokat meggyőzni.” Annak idején az ügyet vizsgáló bizottság is azt állapította meg, hogy nem került elő az a levél, amiben én sürgősségi tárgyalást kértem, nem tagadtam azonban azt, hogy a mellékletek ott voltak, s hogy mikor kerültek be a hivatalba. A mellékletekben szerepelt a szakváltás teljes szakmai programja. Ezekből a mellékletekből kiderül, hogy ez az iskola saját koncepciója volt, amit a nevelőtestület már jóváhagyott. Ez az, amit később tárgyalás miatt a minisztérium nem fogadott el, mert lejárt a határidő. És a szakárca akkor már csak két dolgot támogatott: a világbank támogatással készülő programot és egy akkor induló szekszárdi kísérletet.

– Ezek szerint a program kész volt szeptemberre. Akkor mi az, ami februárra készült el?
– Az iskola kész koncepciója, szakmai programja időben a hivatalban volt, csak sürgősségi tárgyalást kérő levelemet nem találták. Amiről a Lajdiné beszél, hogy februárra készült el, az egészen más. Amikor végül is a képviselőtestület november 4-én elfogadta ezt a szakmai programot, akkor adott egy határidőt a tárgyi fejlesztési program elkészítésére. Valójában ez nem is február, hanem márciusra készült el, mert halasztást kértem. Ennek azonban semmi köze a szakmai programhoz, az iskola illetve a fenntartó dolga, hogy felkészüljön tárgyi szempontból egy program bevezetésére. Szóval ilyen vonatkozásban a KOB elnökének nyilatkozatában tárgyi tévedések vannak.

– Változatlanul állítom, hogy a kéredelem miatt hátrányba került az iskola. Míg az iskola szempontból is, hogy én jobban tartom a saját koncepciót, mint a jelenleg bevezetésre kerülő világbanki támogatással készülő programot. Ehhez illeszthető az a fakultációs program is (amelyről az iskolavezetés a beiskolázási propagandában beszél), de egyáltalán nem illeszthető a világbankihoz. Ez a fakultációs programot megalapozottabban és kevesebb költséggel be tudtuk volna vezetni.

– Mi volt lemondásod másik oka?
– A másik a tomaterem ügye. Ott egy olyan döntés született, mégpedig nem jómagam vagy az iskolavezetés sugallatára, hogy egy nagyobb csomokméretű tomaterem építését támogatja a testület. Bár én ott elmondtam, hogy a mi igényeinket egy kisebb is kielégíti. Egy-két napra rá rendkívüli ülésen, ezt lezavaztatta a polgármester úr. Erről is megállapította a bizottság – a jegyzőkönyvet elő lehet keresni –, hogy valóban alkalmasak voltak a képviselőtestület felretájékoztatóra azok az információk, amelyeket

adott. Ez hátrányosan érintett, és úgy éreztem, hogy ebben én vétlen vagyok. A képviselőtestület a kapott információk birtokában úgy látta, hogy nincs meg a pénzügyi fedezet. Én úgy érzem, hogy fel lehetett volna vállalni azt a döntést, mint ahogy időre fel is vállalták, de sokkal kedvezőlenebb feltételek között, jóval kisebb eséllyel s nem is nyert a város.

– Azt is elmondtam annak idején, hogy nem konkrétan a két döntés, hanem a körülmények, amik között a döntések megszülettek, készítettek engem a lemondásod, megfutamodtál-e?
– Én úgy érzem, hogy korábban is felelősséggel irányítottam az intézményt, és felelősséggel dolgoztam beosztott tanárként is. Engem nem az motivált a lemondásomnál, hogy engem meghazudtoltak, ez ugyanis már csak a felmentésem után történt. Én úgy látom, hogy kellene egy olyan személyi váltás, aki szót tudna érteni a Hivatallal az iskola fontos ügyeiben.

– Azóta rájöttem, hogy nem feltétlenül a lemondásom volt a legjobb megoldás. Lehet, hogy lett volna kompromisszum.
– Tiszázunk az oly sokszor felmerlegetett Világbanki támogatás problémáját, mit is jelent ez tulajdonképpen. Elmulasztottál-e valamit ezzel kapcsolatban?
– Először is nem pályáztunk, mert akkor már készült a saját koncepciónk. Röviden, miről is van szó? A Világbank támogatni kívánja a magyarországi szakképzést, mégpedig hitellel, amelyet az ország kap, nem az iskolának kell viszatéríteni. A Munkaügyi Minisztérium pályázatban meghirdette a szakképző intézményeknek. Előzetes információkat szereztem, ott is a programmal lehetett volna részt venni. Azonban ott nem az iskolák programja valósul meg, hanem végül is ezekből valami öszvér a Világbank elvárásainak megfelelően. Ez egy nagyon hosszadalmas dolog, lassan három éve tart, s még ma sem ismeretes a teljes program, csak részleteket ismerünk. Régióta húzódik, a Világbank többször visszadobta.

– Az iskola saját koncepcióját nem lehetett volna adaptálni a Világbank elvárásaihoz, feltételrendszeréhez?
– Nem, mert a Világbanki program az oktatás teljes egészét átfogja, a miénk csak a szakmai részt kívánta változtatni, az ún. köznevelődési, közismereti tananyag tartalmát nem, a nyelvtanítást kivéve.

– Tehát nem pályáztunk, mert szakmailag semmiképpen nem kerültünk volna hátrányba a saját koncepciókkal, mert az jobb. És pénzügyileg egyáltalán nem kerültünk volna rosszabb helyzetbe, sőt.
– Ugyanis a Világbank támogatja azokat, és csak azokat az intézményeket 13 millió forint körüli összeggel, melyek az ő programját hajlítják végre. Ezalatt az időszak alatt, amíg mi a saját programon, a szakváltáson dolgoztunk, én kétszer ennyi pénz összeszedtem más forrásokból. És nem elapadó forrásokból, mert a Világbanki egyszeri támogatás. 35 vállalat és vállalkozóval kötöttem szerződést. Ezek negyedik éve támogatják az intézmény szakmai oktatását, ma is. És ezek határozatlan időre szóló szerződések, amelyek ma is biztosítják az iskola kondícióját.

– A KOB elnöke a vele készült interjúban elismerőleg nyilatkozik a Weiszbart József igazgató-Boross István ig. helyettes által végrehajtott szakváltásról, a gazdasági alapok megteremtéséről, tangazdaság vásárlásáról és a tankönyvra létrehozásáról. Te hogyan vélekedsz ezekről az eredményekről?
– A KOB ülésén is elmondtam, és bizonyos részletekkel kapcsolatosan is foglalkoztam. Véleményem szerint semmi sincsen megcsinálva a szakváltáshoz tárgyi szempontból. Valóban megvásároltak egy tangazdaságot a Bólyi Kombinától, ezenkívül vettek egy mikrobuszt, ami nem kapcsolódik szorosan a szak-

váltáshoz, és egy pótkocsit is. A tankönyvát pedig még én kezdeményeztem, a pályázatot is én nyújtottam be és nyertünk is. Az önkormányzatnál én kezdeményeztem, és sikerült is felszabadítani azt a szolgálati lakást, amelyben a tankönyv kialakításra került. Csak a befejezése történt az elmúlt tanévben, a pénzügyi fedezete megvolt. A tankönyvnek egyébként semmi köze nincs a világbanki programhoz.

– A tangazdaság megvásárlását pedig elhamarkodottnak és megfontolatlanul tartom. Az a megvásárolt egység arra a célra alkalmatlan, azaz állattartó telepek, istállók kialakítására. Az is gond, hogy ezt tulajdonképpen az önkormányzat vette meg, hiszen az iskola csak használja az önkormányzati tulajdonát. Nem tudom, hogy a képviselőtestületből, vagy a Polgármesteri Hivatallal való megnevezte-e ezt az objektumot. Én megneveztem az iskolavezetésnek is. Azt mondtam, hogy 100 ezer Ft bántépénzt el kell bukni, az is olcsóbb a városnak és az iskolának is, mint a megvétele. Ezek elhasznált, öreg szociális épületek, konkrétan egy irodaépület, egy ebédlő és egy konyha, egy öreg töltőüzem és egy szolgálati lakások, ráadásul az egyik lakott. Ezek tangazdaság céljára alkalmatlanok, az átalakítás (új épületek és szükségességek) nagyon sokba kerülne, a másik probléma pedig az üzemeltetés. A megvásárlás előtt nem történt meg annak felmérése, hogy ott milyen szakmai program, milyen pénzügyi feltételekkel valósítható meg. A környezettel is van még gond szakmai oldalról, két állattartó telep közé ékelődik, amelyek steril anyaggal dolgoznak, kérdés, hogy állategészségügyi szempontból mit engedélyeznek a szomszédok.

– A szakváltás másik oldala, a személyi feltételek megteremtése. Személyi vonatkozásban eddig semmi nem történt, a szakváltáshoz kapcsolódóan.

– A nevelő-oktató munkára való felkészülés részben elkezdődött, a világbanki programot felügyelő bizottság, a szakárca szervezésében. Szaktanári továbbképzés volt néhány a tavasszal, de az intézményen belül a munkaközösségek nem készültek.

– Mi a véleményed a beiskolázással kapcsolatban, valóban nőtt-e az iskola presztíze a szakváltás miatt, mennyi érdeme volt ebben a jelenlegi iskolavezetésnek?
– Nem vonom kétségbe, hogy az iskolavezetés propagandát kifejtett a beiskolázás érdekében.

– Kétszer annyi gyerek jelentkezett, mint amennyit felvehettünk volna. Az iskola vezetése úgy döntött, hogy két osztályt indít. Megjegyzem, eddig is be tudtuk iskolázni minden évben, nem igaz, hogy lasszóval kellett fogni a jelentkezőket. Olyan is volt, hogy kétszeres volt a jelentkezés, csak mi felvételt csináltunk és kiválogattuk a jobbkat. Idén is lehet, hogy ez lett volna a szerencsésebb. Tudniillik ez a követelményrendszer magasabb az eddiginél, amit elég nehezen vettek a gyerekek. Hozzánk általában, és most is a közepes és gyengébb gyerekek kerülnek. A lemorolódás jelenleg is igen magas, 20-30 % körül mozog. Ennek a gyerekeknek kell a magasabb

követelményeknek megfelelni (pl.: 7 érettségi tárgy lesz, szemben az eddigi 4-el). Állítom, hogy igen kemény feladat előtt áll a nevelőtestület és a tanulók is. Felelősséggel kijelentem, hogy nem tudják a jelentkezők és a szülei sem, hogy mire jelentkeztek, mire vállalkoznak.

– A másik, hogy a beiratkozásnál az iskolavezetés fakultációs lehetőségeket ígért, és sorolt fel, ez jelent a beiskolázási tájékoztatóban is. Ezek azonban nem illeszthetők a világbanki programba, csak azon kívül lehet esetleg nyújtani. Ezekkel a gyerekekkel 7-8. órában még fakultáció? Véleményem szerint a délutáni órákban csökkentett tartalommal és csökkentett óraszámban csak a jobbaknak lehet fakultációt kínálni. A beiratkozásnál a széles fakultációs lehetőség csábító volt, vonzerőt jelentett (agrármenedzser, szoftverüzemeltető stb.). Nos, hamar ki fog derülni, hogy ez a gyerekek vagy mit képes elviselni. Nem akarok jó lenni, de nem lepne meg, ha egy vagy két év múlva az induló két osztályból csak egy maradna.

– Végezteszül annyit el kell mondanom, hogy hosszú távon én a világbanki programot is jónak tartom, csak azt tudatosítani kell minden érdekeltnél: a szülőknél, a tantestületben, a környék gazdasági szakembereiben, hogy itt milyen képzés fog folyni. S lehet, hogy egy idő után eljuthatunk oda, hogy kiderül, itt többet, jobbat lehet kapni, s majd jönnek a jobb tanulók is.

– Bizonyítékul, hogy nem vagyok ellensége a világbanki programnak, idézek a pályázatomból: „1991 januárjában kezdeményeztem a szakváltást. Hantos Gyula kollégámmal kidolgoztunk egy programot az általános mezőgazdasági szakra. A nevelőtestület ezt elfogadta. Az ismert okok miatt ez nem valósulhatott meg. Ezután kerestem az egyéb lehetőségeket. Tanulmányoztam a folyó kísérleteket és felvettem a kapcsolatot avval a munkacsoporttal, amely világbanki támogatással dolgozik egy szakmai programon. E programhoz való csatlakozási kérelmet az önkormányzat elfogadta. A nevelőtestület 1992. decemberében hiányos információk birtokában, de a szakváltás szükségességének tudatában döntött a Világbank támogatásával készülő program bevezetésére mellett. E szak szakmai programjának kidolgozását s néhány korábban pályázó iskolában a bevezetését a Világbank támogatja. A program kidolgozásában iskolánk nem vett részt. Követő, csatlakozó iskolaként kívánja a programot bevezetni.”

– Külső szemléből úgy láthatja a Marek elmúlt tanévét, hogy minden rendben ment. Te hogy látod?
– Tavaly az igazgatói pályázatok elbírálásánál csak a KOB és a képviselőtestület között született kompromisszum, a képviselőtestület és az iskola nevelőtestülete között nem. Tavaly 6 pályázó volt, ezek közül egyiket sem támogatja a nevelőtestület, és írásbeli véleményt is adott a pályázókról, amiben megfogalmazta, hogy alkalmatlanok tartja őket. Ezt méltányolta a képviselőtestület és nem nevezett ki senkit, viszont megbí-

zott a hat alkalmatlanok tartott közül egyet. Ezt néhányan az igazgató beiktatásakor ismételtlen elmondták a polgármester úrnak.

– Többször elhangzott képviselőtestületi üléseken is, a KOB elnökének szájából is, és a meghallgatásamkor is, hogy minden rendben ment ebben az iskolában az elmúlt évben, tehát nincs itt különösebb gond. Én úgy fogalmaznék, hogy minden csendben ment. Azaz mindenki, aki eddig dolgozott, csinálta a dolgát és nem foglalkozott ezzel a témával. Meg kellene kérdezni a nevelőtestületet, hogy én jól gondolom-e? Tették a dolgukat és várták, hogy megjelenik a pályázat, kik jelentkeznek, kiket tudnak támogatni, kiket nem? Szóval lehet, hogy a képviselőtestületben megszülettek a kompromisszum, de a nevelőtestület és az önkormányzat között nem, mégpedig az igazgatónak a nevelőtestülettel kell nap mint nap együtt dolgoznia. Én is azt szeretném, hogy az iskolának legyen egy olyan igazgatója, akit nemcsak elfogad, hanem támogat is a nevelőtestület, elfogadja a vezetési stílusát, s ez az igazgató képes a feladatokkal megbirkózni. S engem az sem zavarna, ha ezt az igazgatót nem Imre Jánosnak hívnák!

– Kollégáid is, külső értelmiségiek is azt mondják rólad, hogy kiváló tanár vagy, miért akarsz, akartál igazgató lenni?
– 15 év beosztott tanári múlt után 1984-ben lettem igazgató. Nem létezett akkor még ez a pályázati rendszer. Az elődöm, Molnár Attila nyugdíjba ment, ő volt az, aki javasolt engem és kapacitált is arra, hogy vállalkozzam erre a feladatra. Annak ellenére, hogy nem volt pályázati rendszer, a nevelőtestület véleményét kikérték és a testület 2 fő kivételével mellettem voksolt. Már előzőleg részt vettem az iskolavezetésben, beosztott tanárként is. 1969-ben, amikor idekerültem, indult it a gépészképzés a nulláról. Ezért hoztak ide, hogy ennek a bevezetését dolgozzam ki, gyakorlatilag egy évig egyedül, később azokkal a kollégákkal csináltam, akik máig is itt tanítanak. És mindazokban a szakváltásokban résztvettem, amelyek azóta történtek, s nem csak szaktanárként. Itteni pályafutásom alatt 4-szer változott az iskola profilja, ebből 2-nél már én voltam az igazgató, és sohasem futamodtam meg. De közben én pályázattal is elnyertem az igazgatói helyet.

– Hogy miért? A kollégáim megkerestek a pályázat kiírása előtt már és kapacitáltak arra, hogy vállalam, mert bennem látják biztosítva, hogy ez a szakváltás lefusson, másrészt pedig, hogy a nyugalom helyreálljon. Engem ezalatt az év alatt is szakmai kérdések foglalkoztattak, s a 24 év, amit itt eltöltöttem, elég sok tapasztalattal vezetett fel, vezetővel is. Felelősséget érzek ezért az iskoláért, az iskola jövőjéért.

– Megpályázod újra?
– Ez ma már nem rajtam múlik. Amikor én a kollégáimnak tavasszal azt a választ adtam, hogy megpályázom, akkor átgondoltam, megpályázom és felelősséggel döntöttem. S nemcsak azért, mert most nem akarom cserbenhagyni őket, ez rajtuk múlik, pontosabban, hogy kapok-e támogatást. Ha többségi támogatást kapok iskolán belül, akkor igen.

Köveskúti Péter

Olvasói levelek

Tisztelt szerkesztők!

Tessék mondani, hova jut a világ, ha az olyan tisztességes asszonyt, mint Lajdi Klára, be lehet ilyen csúnyán mocskolni? Pedig írásai is mély emberséggel adnak számot.

Mindig kiáll az igazság mellett. Unokáimat is tanította és csak a legjobbat mondhatjuk róla. Családi élete is példás volt. A gyerekek példaképüknek tekintették. Hogy lehet, hogy hivatalosan nem ítélik el az ilyen goromba megfítványlásokat? Ez szegény.

Tisztelettel:
Schmidtne (Mária néni)

Tisztelt Mohácsi Hírlap!

Megütközéssel olvastam lapjokban a Lajdi tanárnőt ért támadásról. Mint volt tanítványa – s azt hiszem, többünk nevében is kinyilváníthatom –, hogy az „erkölcsi hullá” kifejezés rá nézve nem csak sértő, hanem becsüléstartó. Óráira, emberséges magatartására, tanácsaira mindig nagy szeretettel gondolok vissza. Ő volt a nagybetűs TANÁR. Szerettük, mert igazságos volt, mert soha nem lazított, mert együttérző volt. Nem tudom, hogy ezek a pedagógusok mit tettek le az asztalra, de az ő nevével még nemigen találkoztam. A mostani találkozás pedig nem dicséret rájuk nézve. Úgy érzem, meg kell védenem Klári nénit, mert ekkora igazságtalanságot már nem lehet eltűrni. Igenis szeretjük most is, mert ki mer állni. Mindig ilyen volt. Szomorú, hogy a tettekre kész embereket üldözik mindig. Úgy látszik, ez a demokráciában sincs más képp. Mikor érünk el oda, hogy a valódi érték kerüljön a megfelelő helyre. Mi lesz a gyerekekkel, ha ilyen magukból kivetkőzött tanárok fogják tanítani őket? A kérdések még folytathatóak.

Ébertné S. Ágnes

Nyitott Kapuk napja

Nyílt napot szervez az ENSZ embargo betartását ellenőrző Nyugat-Európai Unió vámtisztviselő csoportja. Augusztus 28.-án de. 10-től 13 óráig negyedórás turnusokban bemutatót és víziközürtat tartanak az őrhajókon az érdeklődőknek. Egyszerre, fordulónként 20 fő vehet részt a bemutatókon, ezért időpontra szóló, díjmentes részvételi jegyeket adnak ki, melyek a Művelődési Központban igényelhetők.

Építkeznek, felújít... a BELFI Kft. mindenben segít!

Telephelyeink: Mohács, Kossuth L. u. 72., Tel./Fax: (69) 311-157

Újmohács, Tel: 39

Újmohácsi telephelyeinken alapvető építőanyagokon kívül:

- cement, mészhidrárt, homok, f. kavics
- Kínálunk olcsó, de jó minőségű 1"-os fűrészarút, 2"-os fenyőpallót, 4 m-es normál tetőléceket, olcsó szalagparkettát

Vásároljanak nálunk kiváló minőségű újklgyósi: csupaszlemezt, homokolt lemezt, hegeszthető nehézelemezt, zsákos bitument

Megérkezett:

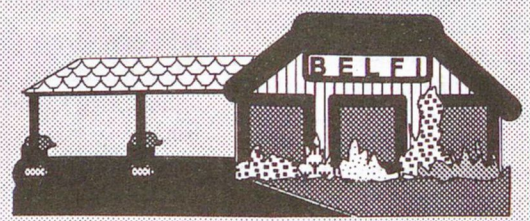
a nádlandbéri, a stukatúr, a nádálló még 1992. évi áron kínáljuk.

Tekintsék meg festék- és szerszám, kínálatunkat!

Egy- és kétszárnyas beltéri- valamint bejárati ajtóinkat olcsón, többféle méretben kínáljuk újmohácsi telephelyünkön. (Víz- és villanyterelési árukat vásárolhatnak.)

Reklámáras termékeink:

- 1300 x 1600 x 3.2 mm-es orozsarostlemez, 100 Ft/tábla
- Getalit, német konyhai munkaszállal, 1.900 Ft/folyóméter
- Lapos-, korong- és ovál ecsetek, 45-1.250 Ft-ig.

Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - HÍREK - Hírek - HÍREK

Rendőrségi hírek

Az elmúlt két hét sem telt el csendben a mohácsi rendőrség: biciklilopások, besurranások szaporították munkájukat.

Július 18.-ra virradóra ismeretlen tettesek a gázcserelepletről 15 db. gázpalackot tulajdonítottak el, a kár értéke 70.000 Ft. Július 21.-re virradóra ismeretlen tettesek a Mohács, Eszéki úti sertéstelepről 1 db sertést tulajdonítottak el, 9.000 Ft értékben. A rendőrség az elkövetőt elfogta. Július 22.-re virradóra ismeretlen tettesek a mohácsi ÁFÉSZ boltjának ajtaján felfeszítették a lakatot, rongáltak, de mivel az elkövetők nem tudtak bejutni a bolt helyiségébe, így semmit sem vittek el. Ugyancsak 22.-én, ismeretlen tettesek megrongálták a szőlőhegyi nyilvános telefonfülkét. 23.-án újra ÁFÉSZ üzlet volt soron. Vegyesboltjából italféléségeket, cigarettát, élelmiszert vittek el. Ugyanezen a napon ismeretlen tettesek Szébenben egy családi házba surrantak be, ahonnan 11.000 Ft-ot és különböző értékpapírokat vittek el.

24.-re virradóra egy Mohács térségében lévő hétvégi házba hatoltak be ismeretlen

tettesek, a rongálással kb. 25.000 Ft értékű kárt okoztak. Július 10.-e és 20.-a közötti időszakban Újmohácson egy hétvégi házba törtek be, ahonnan különböző értékű tárgyakat vittek el. Az elkövetők rendőrkézre kerültek és a nyomozás során kiderült, hogy más bűncselekmények elkövetésével is alaposan gyanúsíthatók. Július 26.-án ismeretlen tettesek Palotabozsokon surrantak be egy házba, ahonnan 14.000 Ft készpénzt és más egyéb okmányokat vittek el. 27.-én a kölkei italboltba hatolt be ismeretlen tettes, italféléségeket, cigarettát és fémipénzt vitt el 3.928 Ft értékben.

Ez az elmúlt két hét rendőrségi krónikája. Mivel nagyon elszaporodtak a biciklilopások, szeretnék ezúton felhívni a lakosság figyelmét arra, hogy jobban figyeljenek oda kerékpárjaikra, minden esetben zárják le és fokozottabban ellenőrizzék kerékpárjaikat, különösen az Uszoda környékén. Mint a rendőrségen elmondták, úgy tűnik, a biciklitolvajok kíméltan kedvelik a Mountain Bike, BMX kerékpárokat.

GYZS

Gondok a PI-víz körül

Nemrég reklámokban olvashattuk, hogy már Mohácson is vásárolható a PI-víz. Azóta azonban a városi Tisztiorvosi Szolgálat hivatalosan beszüntette a PI-víz forgalmazását. Ennek okáról Dr. Faludi Ferenc városi tisztiorvos a következőket nyilatkozta:

– Az ANTSZ (Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat) Országos Tisztifőorvosi Hivatala 1992. július 13.-i keltezésű tájékoztató körlevele alapján nem engedélyezzük a PI-víz forgalmazását, emberi fogyasztásra.

– A HEMOTRADE Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. a PI-víz elállító japán gyártmányú víztisztító készülék forgalomba hozatalának engedélyezését kérte az Országos Tisztifőorvosi Hivaltól (OTH) 1992. április 2.-i kérelmével. Egy készüléket a szakvélemény készítéséhez átadott az Országos Közegészségügyi Intézetnek. A kezelt víz több mintában bakteriálisan szennyezettnek bizonyult. Az OKI javaslatára felszólították a Kft. ügyvezető

igazgatóját reklámtevékenységének felfüggesztésére. Az eltelet 1 év alatt a vizsgálati eredmények nem változtak, nem állapítható meg, hogy a készülékben lévő aktív szén mi védi a bakteriális szennyeződéstől, illetve alkalmas-e a kémiai vízszennyező anyagok eltávolítására.

– A Baranya Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás 1199-2/93 sz. határozata szerint a készülékről előállított víz csak állatok itatására alkalmas. A PI-víz közegészségügyi engedély nélkül került forgalmazásra.

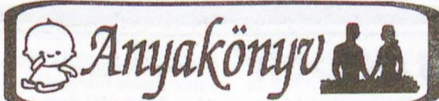
– Fel kell hívni a lakosság figyelmét arra, hogy minden emberi fogyasztásra szánt árut csak az OTH engedélyével lehet forgalmazni.

Ennek ellenére mai világunk „zűrzavarában” üzleteinkbe, a kereskedelmi forgalomba kerülhetnek a megfelelő engedély nélküli, emberi fogyasztásra szánt termékek.

Kedves olvasóink, nem árt az óvatosság, a körültekintés.

Sz. É.

A hírügylet telefonszáma: (69) 311-447. Írásaikat faxon is leadhatják, a fax száma: (69) 311-733.

Születtek: Kiss Ferenc, Petrovics Sándor, Víg Alexandra, Odri Patrik, Magyar Domicián, Czita Viktor, Lupek Viktória, Burai Nikolett, Szabó Dóra, Sörös Mariann, Müller Eszter, Magyar Ágnes, Rapp Zoltán, Vecserinovity Márk, Pávkovics Balázs, Papp Péter, Rattig Márk, Tamás Dóra, Szűcs Péter, Rónai Zoltán.

Meghaltak: Németh Ernő Istvánné Béres Mária Julianna, Laszinger Péterné Bubreg Katalin, Ézsi János, Fábíán Józsefné Cselik Rozália, Papp Antalné Schaffer Éva, Lénárt Lajosné Kontár Berta, Linder György, Schneider Sándor, Szűcs Lajosné Haász Ilona, Jung István, Tomin Sándor, Viczencz Jánosné Sipos Erzsébet, Kiricsi Istvánné Holicsek Julianna, Szabó Imre, Orsós Mariann, Czernics Antalné Késits Magdolna, Farkas József, Magyar Sándor, Reiter József, Kis Jánosné Mózes Éva, Mayer Imréné Muhr Terézia, Ács Jenő, Újhelyi István, Witzl Rajmundné Frenkert Katalin, Dudás Miklós, Míkovics Mátyásné Siklósi Mária, Börcz István, Pesti Mihály

Házasságot kötöttek: Seregélyi István és Czezer Angéla, Zirk Páter és Kappelmayer Zsuzsanna, Tompocs Tibor és Havasi Judit

Fotó: Horváth Tibor

— Rendbe teszik az Eötvös utca másik felét

Megkezdődtek a munkálatok az Eötvös utca, Vörösmarty utca és Perényi utca közötti szakaszán. Kiszélesítik az utat, hogy megfeleljen az új forgalmi rend bevezetése utáni fokozottabb igénybevételnek és rendbehozzák, felújítják a járdát.

Bejárás

Mohács Város Polgármesteri Hivatala a Szabadság utcai forgalomcsillapítás tervezésére, július 22.-én helyszíni

lő, az Építési bizottság részéről, Simity István, az Építési Bizottság részéről, Pinczei József, osztályvezető és Mohács főker-

badság utca egyirányúsítása miatt a forgalmat el kell terelni olyan utcákba, amelyek megfelelnek a követelményeknek. Hosszútávú terveikben szerepel a Szabadság utca, Vörösmarty utcai kereszteződésétől a Szentháromság szoborig sétálóutcának való kialakítása is. A kerékpárosforgalom nagysága miatt szükséges, hogy végre felfestésre kerüljenek a főutcán a biciklisávok, amelyek megkönnyítik a közlekedést. A Széchenyi téri fizetési parkolót ingyenessé szeretnék tenni, ezzel is megkönnyítve a parkolást. Az Eötvös utca, Vörösmarty utca és Perényi utca közötti részének egyenirányúsítása is szerepel a tervek között. Törekvések arra is irányulnak, hogy csökkentsék a gépjárművek sebességét a központban.

Mint elmondták, már a közeljövőben, augusztusban felfestésre kerülnek az új forgalmi sávok, kihelyezik az új közlekedési táblákat.

GYZS

Elbontották a Dózsa György utca 2. szám alatti épületet.

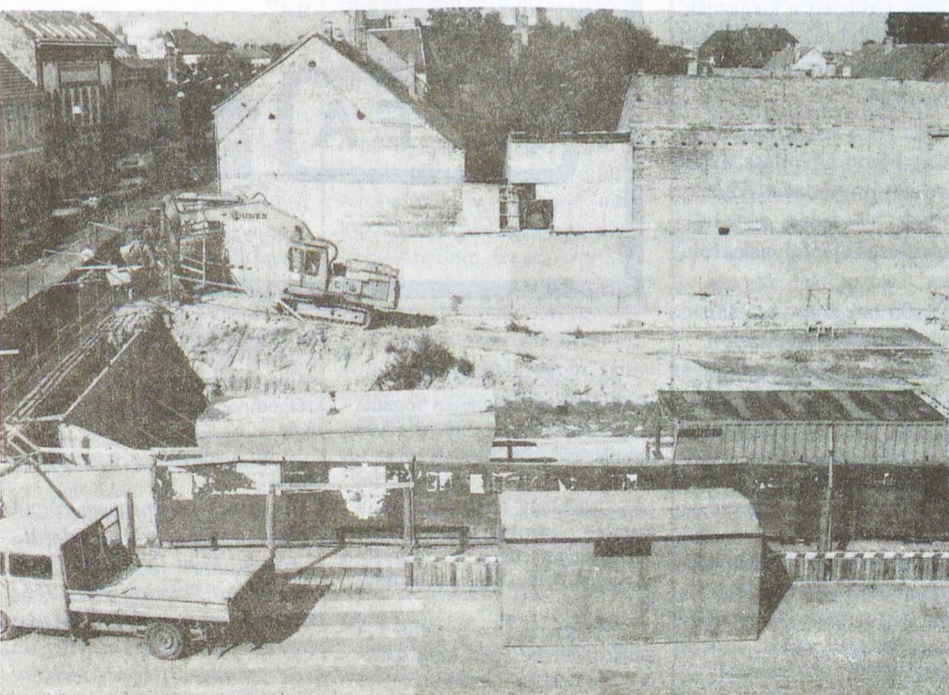
A MÖSZ Kft. munkásai rekord gyorsasággal, egy hét alatt elvégezték a bontást.

Fotó: Horváth Tibor

bejárást hívott össze. A bejárás résztvevői: Árki Sándor, a pécsi Közüti Igazgatóság részéről, a mohácsi Rendőrkapitányság képviselője, Somogyi László,

Bártfai Istvánné.

A terveket Árki Sándor készítette, előjáróban bemutatta elképzeléseit az új forgalmi renddel kapcsolatban. A Sza-

Fotó: Horváth Tibor

Rendeződni látszik a Baumeister Kft. problémája

A városi képviselőtestület határozatának megfelelően az Átrium üzletház felépítésére garanciálisan szolgáló fedezetet mutatott be a Baumeister Kft. ügyvezetője, augusztus elsején Kuti István polgármesternek. Az okmány szerint egy amerikai cég megfelelő összeget hajlandó a Kft. rendelkezésére bocsátani a mohácsi, illetve más magyarországi beruházásai befejezésére. Az információ és a cég ilyenkor szokásos ellenőrzése után, remélhetőleg most már rohamléptekkel folytatódik, illetve megkezdődik az építkezés látványosabb szakasza.

— Szanálás

Megkezdődtek a Dózsa György u. 2. számú ház bontási munkálatai. A területet bekerítették, a gyalogos forgalmat a járdáról az úttestre terelték. Mint ismeretes, a telken a MÖSZ Kft. új, impozáns épületet emel, amelyben üzletek, cukrászda és lakások kapnak helyet.

— Kisvárosi idill

Kedves élményben lehetett része annak, aki az elmúlt hetekben városunk főutcáján sétált. Itthon volt Sümegi Eszter. A Pavarotti verseny megnyerésével egycsapásra híressé vált tehetséges mohácsi operaénekesnő, szüleinél töltötte vakációját a sikeres diplomázás után. A járókelők, kislányával sétálva találkozhattak vele a városban.

— Nem utaznak Japánba

Kuti István polgármester és Eller András képviselő japán útja egyelőre elmarad. A polgármester úr tájékoztatása szerint az utazásra valószínűleg októberben kerül sor.

— Emléktábla az óvodára

Egy évvel ezelőtt újították fel jelentős bensheimi segítséggel a mohácsi Rókus óvodát. Most szép gesztusként tábla kerül az óvoda falára, melyen megörökítik német partnervárosunk nevével a rekonstrukció évszámát és tényét.

— Új nevek a hősök névsorában

A június közepén felavatott II. Világháborús áldozatok nevéit felsoroló emléktáblákra újabb nevek kerültek fel a nyár folyamán. A Polgármesteri Hivatal Műszaki, városfejlesztési és üzemeltetési osztálya újabb nevek felmerülése esetén intézkedik azok felvételére. Az emléktáblákon még mintegy 10-12 név számára van hely.

— Még nem ért ide a Batra pénze

Július 29.-én érdeklődtünk a Városházán, hogy a volt Párt-székház eladásából származó, az ár nagyobbik hányadát képező összeg megérkezett-e a Batra Kft.-től. Héjjas Attiláné pénzügyi osztályvezető tájékoztatása szerint a pénz úton van, még nem érkezett meg, jelenleg a devizahatósági engedélyezés folyik. A fizetési határidő június 30. volt.

— Nem pályázták meg a TV-Híradót

Augusztus 1.-ig senki sem pályázta meg a Mohács város képviselőtestülete által meghirdetett heti félórás helyi televíziós híradó készítésének lehetőségét.

— Járdáépítés a főutcán

Az előzetes tervekben elhatározottak szerint megkezdődtek a Dózsa György utca járdájának rendbehozatalát, felújítását. A munkálatok most a Dózsa György utca alsó szakaszán folynak, a II. Lajos utcai saroktól kezdődően.

— Szépülő városközpont

Amint észrevehettük: állnak a munkálatok a Szentháromság-szobornál. De, mint Pinczei József osztályvezető úr elmondta, már nem sokáig. Augusztus 10.-én érkezik Budapestről a szobor, és mivel 29.-én lesz a szobor átadása, ezért fokozott ütemben dolgoznak majd rajta. Jelenleg befejezés előtt áll a szobor alépítményének gránit burkolása.

Hol árusítható ezután a szesz, a cigaretta és a kávé?

Augusztus 1.-vel lép érvénybe az Országgyűlés által elfogadott Jövedéki törvény, amely szabályozza a szesz, dohányárú és a kávé árusításának helyeit. E törvény kapcsán ke-
restem fel Eckert Ákos és Gyé-

– Tehát, ezután hol vásárolhatjuk meg a kívánt szesz, dohány vagy kávé termékeket?

– Csak helyileg körülhatárolt, rendszeresen nyitva tartó elárúsítóhelyeken. A törvény szerint: „belföldön a dohány-

A jövedéki törvény a külföldi állampolgárokra is vonatkozik

Fotó: Schindl

vai István urakat, a Polgármesteri Hivatal Lakossági Osztályáról, akik az életbelépő törvényről a következőket mondták:

– E törvény meghatározása szerint jövedéki terméknek minősül a dohánygyártmány, a szeszgyártási termék, valamint a kávé. Augusztus 1.-től ezek a termékek nem vásárolhatók meg az u.n. „mozgóárusoknál”, pl.: büfében, vagy a piacon az eddigi szokás szerint.

– Van-e arra mód, hogy a mostani „mozgóárusok”, akik szinte hozzátartoznak már a városképhez, továbbra is árusíthassanak?

– A piaci, vásári mozgóárusok csak akkor adhatják el a fent felsorolt termékeket, ha jövedéki engedéllyel rendelkeznek.

– Hol szerezhető be a nevezett engedély?

– Ezt az engedélyt a Vám-és Pénzügyőrség Területi Parancsnoksága adja ki.

gyártmány, a szesz, a kávé értékesítése csak az áruházakban, élelmiszerboltokban, vendéglátóipari üzletekben, valamint kereskedelmi szálláshelyeken megengedett”.

– Mi történik a külföldről behozott termékek forgalmazásával?

– Az Országgyűlés az import termékekre vonatkozóan is meghozta rendeletét, melynek alkalmazása most kerül hatályba. Ennek alapján: „Az import jövedéki termék csak a belföldi forgalom számára történő vámkezelés, tételes belső áruvizsgálat igazolásával hozható belföldön forgalomba”. A külföldi áruk behozatalakor a minőségileg elfogadott termékeket vám-szalaggal látják el.

– Köszönöm a tájékoztatást.

(Megj.: Az idézett törvény-szövegek a Magyar Közlöny 78. 86. 128. számából valók.)

Solt Mariann

Befejeződött az aratás

Milyen lett a terméseredmény? Erről tájékoztatott Arató József, a Barázda Kft. növénytermesztési vezetője.

– Június 23.-án az őszi árpával kezdődtek a betakarítási munkálatok, kb. 150 hektáros területen. Az átlagtermés 6,4 t.

Július 1.-én a búza aratását kezdtük meg 680 hektáron, két és fél hét alatt sikerült befejezni 6,9 t átlagterméssel.

A tavaszi árpa sínylette meg a legjobban a szárazságot, 2-2,3 t az átlagtermés hektáronként. Naponta 7-8 kombájn kb. 15 fős személyzettel dolgozott az érintett területeken, az aratás folya-

A szigeti Margitta 92 Kft. eredményeiről

Éberhardt György a következőket mondta:

– Július 19.-én fejeződött be a gabonák betakarítása. Az 1200 hektáros területen elvetett őszi búza átlagtermése 5,4 t volt hektáronként. Az őszi árpa 420 hektáron termelt 5,8 t átlagterméssel, a tavaszi árpa 240 hektáron 4,2 t termésátlaggal. Ezen

Játszótereink – környezetünk védelmében

Városunk játszóterein, parkjain végigsétálva figyelemmel kísérhetjük gondos emberi kezek munkájának eredményét: a szép, virágos területek kialakítását.

Sajnos hiába egyik oldalról az igyekezet, ha a másik oldal az emberi mivoltukból kivetkőzők vandál pusztítással teszik tönkre a virággyásokat, rombolják az au-

matos volt, az időjárás kedvezett a betakarításnak. Komolyabb gépi meghibásodások nem fordultak elő. A betakarítással párhuzamosan történt a szalma bálázása. Kölked és Mohács környékén kb. 120-130 hektáros területen a kiscgazdák saját gépeikkel végezték a betakarítást. Igény szerint bérraratást is végeztünk.

Jelenleg a tarlok megmunkálása – trágya kihordása, nyári mélyszántás – a feladat. Az őszi vetések számára a talaj-előkészítések már folynak a földeken.

kívül 100 hektáron termeltünk borsót 2,7 t átlagterméssel.

Az aratás nálunk is folyamatos volt. A szigeti oldalon a kiscgazdák 100-120 hektáros területén a búza-árpa betakarításnál igény szerint bérraratást végeztünk.

Összegezve, közepes szintű terméseredményt értünk el.

SZÉ

tóbuszpályaudvar közelében lévő játszótér körhíntáját, stb. A Pilsai Park és Erdőgazdaság vállalta a játékok készítését, amelyek augusztus közepére előreláthatólag elkészülnek és a Felszabadulás lakótelepen kerülnek felállításra a pótlásra kerül a belvárosi körhínta törött tengelye is.

Gyermekeink, unokáink örömeire óvjuk, becsüljük meg környezetünk értékeit.

SZÉ

Mi van a kórházi vizsgálat háttérében?

Városi Kórház-Rendelbintézet Gazdasági Igazgatósága, Mohács, Szepesy tér 7.

Mohács Város Önkormányzat, Dr. Olt György jegyző úr, Mohács, Széchenyi tér 1.

Mohács Város Önkormányzat Kórház-Rendelbintézet gazdasági-műszaki ellátásának dolgozói az alábbi kéréssel, illetve bejelentéssel fordulnak a T. címhez:

1993. július hónaptól a gazdasági-műszaki ellátás osztályvezetőnk nélkül lesz kénytelen ellátni feladatát, mivel a műszaki osztályvezető távozása után a pénzügyi és munkaügyi osztályvezető a rendkívüli lemondás jogával élt. Az orvos-igazgató mindkettőjük lemondását elfogadta a gazdasági igazgató ellenvetése ellenére. Sajnos a munkáltatói jogok és a gazdasági igazgató hatásköre csorbításának nem ez volt az egyetlen megnyilvánulása.

Véleményünk szerint a kórház vezetése nem engedheti meg „magának” azt a luxust, hogy az új finanszírozási rendszer bevezetése előtt (melynek előkészületi munkájában az előbb említett két osztályvezető jelentős részt vállalt) a gazdasági-műszaki ellátás osztályvezetés nélkül lássa el feladatát. A gazdasági igazgató (személyiségében rejlt okok miatt) egymaga képtelen lesz megbirkózni a jövőbeni elvárásokkal.

Az egészségügy a maga sajátossága miatt, mindenképpen helyi és helyzetismeretet igényel.

Az orvos-igazgató, kiépitve a maga diktatúráját, saját embereivel kívánja a kórházat igazgatni úgy, hogy laikus elemek bevonásával különböző bizottságokat alakított a gazdasági munka ellenőrzésére, valamint új embereket alkalmaz, akik maradéktalanul hasonulnak önző érdekeivel. Ennek az szolgálatul, hogy a hatáskörök a gazdasági és az orvos-igazgató között a mai napig nincsenek rendezve. Minden elképzelés és alapvető emberi érzések nélkül beszélnek a leépítésekről és átszervezésekről, aminek következtében a gazdasági hivatalban és a műszaki ellátásban egy jó ideje pánik hangulat uralkodik. Egyes emberek (közvetlenül orvos-igazgató alá rendelve) munkakörüket, tudásukat meghaladó hatáskört kapnak.

Összességében kérjük, hogy a képviselőtestület által kinevezett két igazgató között kialakult lehetetlen helyzetet vizsgálják felül, mert a jelenlegi állapot az intézmény (még meglévő) erkölcsi, anyagi biztonságát veszélyezteti.

Mohács, 1993. június 28.

(Folytatás az 1. oldalról)
– Mi a véleménye a levélről?

– Látható, a levél nem munkajogi, mégcsak nem is személyi, mondhatnám inkább ideológiai indítatású. Ilyen leveleket régebben a pártbizottságoknak küldtek el. Egyébként: ne hullajtsanak könnyeket az intézet sorsa és erkölcsi presztízse miatt a gazdasági hivatal mun-

katársai. Ez a magasabb vezetési kompetenciája.

Az eltávozott személyeket részben már pótoltuk, és a még meglévő hiányt nagyon rövid időn belül pótolni fogjuk. Reméljük, nélkülük jobban működik a hivatal, mint velük. De érthetetlen előttem, miért nem kerestek meg problémáikkal. Hozzá kell tenni, a levelet nem írta alá mindegyik hivatali mun-

katársuk, de az aláírók között vannak többen – később hozzám jöttek és elmondták –, hogy el sem olvasták, mit írtak alá. Normális ügyintézés mellett intézkedni lehetett volna az érdekképviseleti szerveken – pl. a szakszervezetben – keresztül, vagy meg kellett volna választani a közalkalmazotti tanácsot, akivel lehet tárgyalni adott esetben. Értésülesem szerint erre szeptemberben kerül sor. Végsősoron pedig ott a munkaügyi döntőbíróóság is. Mind a magam, mind a kollégáim nevében mélyszélesen elítélem a gazdasági hivatal dolgozóinak módszerét. A főorvosi értekezlet egyhangúlag, határozottan elítélte az ügyet. Itt az egész orvos-nővér- és szakapparátus lelki kiteszi az Intézet jó hírnevének megszerzése érdekében, amit most a gazdasági hivatal néhány alkalmazottja súlyosan károsít. A jövőnk, létünk függ a hírnevünktől. A betegeket ide kell csalogatni, és jól kell őket kezelni, hogy a jövőnk biztonságos legyen. Van az ügynek még egy összefüggése. Ebben a szűkös pénzügyi helyzetben igen fontos a gazdálkodás optimális feltételeinek a biztosítása. A szoros gazdálkodási kontroll érdekében több mint egy éve kineveztem Dr. Csótó Mihály főgyógyász helyettesként gazdálkodási ügyek vizsgálatára. Majd ez év januárban előterjesztésemre a főorvosi tanács elfogadta a gazdasági-pénzügyi bizottság felállítását, melynek elnöke lett Dr. Kresz Antal főorvos. Nos, mind Dr. Csótó, mind a bizottság feltártak a gazdálkodásunkkal kapcsolatos bizonyos hibákat, illetve hiányosságokat, melyekből mi a magunk erejéből nem tudtunk mindent megoldani. Ezért fordultam a polgármester úrhoz, hogy segítsen, és ennek következményeként végezték a pénzügyi ellenőrző vizsgálatot. Én ennél többet nem is tehettem.

Természetesen nem mindenki-nek van ínyére, hogy „laikusokból” álló bizottságok vizsgálódjanak, de a cél nem az volt, hogy bárkit is zaklassunk, hanem hogy közös erővel egy racionálisabb, hatékonyabb gazdálkodási színvonalat érjünk el.

– És mik a következtetések?

– A levél célja nyilvánvalóan az volt, hogy konzerváljuk a gazdasági hivatal 25 éve kiépített, elavult, korszerűtlen struktúráját. De levél ide, levél oda, a strukturális átalakítást meg kell lépni. Ez nem az én személyes ambícióm, ezt kikényszerítik a mai idők. Nem működhet úgy egy hivatal a modern számítógépek korszakában, mint amikor kialakult, 4 osztályos, osztályvezetővel, számos beosztottal, a manuális könyvvitel, anyaggazdálkodási rendszer körülményei között. Ez nem jelenti azt, hogy a dolgozókat el kell küldeni, de meg kell tanulniok az új módszereket. De ez nem az én feladatom....

– Miben látna egy átfogóbb megoldást?

– Eleve rossz a kollegiális vezetés koncepciója, vagyis a 3 egyenrangú igazgató vezetése. Nem lehet úgy tekinteni a vezetést, mint a majomkerekét, hogy egyszerre háromfelé rángatják. Kell egy felelős vezető, aki felel az egész intézményért, s akinek a többi vezető a helyettese. Mindegy, hogy ez az orvos-igazgató, vagy a gazdasági igazgató lesz-e, de erre lenne szükség. Egyébként minisztériumi berkekből úgy tudom, hogy a közeljövőben ilyen irányban történik lépés. Egy másik lehetőség az intézmény privatizációja, amely sok problémát megoldana. Hasonlóképpen, mint a járóbetegellátást, a fekvőbetegellátást is lehet privatizálni. De ez későbbi téma.

Köveskúti Péter

Mohácsi Farostlemezyár Rt.

- álmennyezet készítéséhez
- faburkoláshoz
- kárpitós munkához

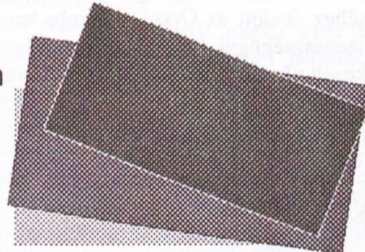
- tetőszigeteléshez
- bútorok készítéséhez
- épületasztalos munkákhoz

használon

FAROSTLEMEZT!

MOFA

Értékesítés kicsiben és nagyban
Mintaboltból - raktárról
7700 Mohács,
Budapesti u.
Tel.: (69) 311-922

„Nyugtával dícséred a napot!”

Az Országgyűlés 1992. november 30.-i ülésnapján fogadta el az általános forgalmi adóról és számlaadási kötelezettségről szóló 74. számú törvényt, miszerint az „...adóalany az értékesítésről köteles számlát, vagy készpénzfizetés esetén a vevő kérésére egyszerűsített számlát kiállítani.”

Ez a rendelet az év július 1.-i hatállyal életbe lépett, azzal a módosítással, hogy mindenki köteles mindenkinek számlát adni. Az utóbbi hetekben minden tömegkommunikációs eszköz fő témája volt ez a „nyugta huzavona”. Összátársadalmi játék. Ki ad, ki nem? Annak ellenére, hogy Szabó Iván pénzügyminiszter úr néhány napja ismertette a nyugtá-üggyel kapcsolatos határozatot, nem egyértelmű a végrehajtás, városunkban sem az.

Szerda van, piacnap. Véle-

ménykutatásra indulok. Első beszélgetőpartnerem egy középkorú úr.

– Mi a véleménye a nyugtáadásról?

– Nincs véleményem róla. Ezekről a számlákról nem derül ki semmi. Mint látja, adószám van rajta, aztán egy összeg. De hogy ez mit takar, tíz pár zokni, vagy egy pár cipő, az nem derül ki a számláról. Igen, természetesen mindig adok számlát.

Kazetta árusok. A kérdés ugyanaz. A válasz:

– Hát, végülis nem értünk egyet vele. Ha sok a vásárló, nem is bírom megírni, mert egyszerűen elmennének. A vevők nem is igénylik a számlát. A legtöbb esetben eldobják, vagy itt hagyják. Van olyan is, aki gyorsan megvásárolja a kazettát, aztán

fut, meg se várja, amíg a számlát megírom. Szóval nem örülök neki, mert tulajdonképpen saját magát hozza az ember kellemetlen helyzetbe.

A következő árus cigarettás dobozok közül válaszol:

– Én ezért a helyért 2.000 Ft-ot fizetek. Számlával, engedéllyel hozom az árut. Minden vásárlónak adok számlát, de nem mindenki kéri. (Beszélgetésünk alatt ketten is vásároltak, akik nem kaptak nyugtát.)

A zöldeséges standoknál áruló őstermelők nem számláznak. Nekik nem kell. Jelenleg még a régi rend szerint árulnak, számukra őstermelői igazolvány kiadása lesz a feltétel, hogy nyugtáadás kötelezettség nélkül árulhassanak.

A műanyag tálak, vödörök,

edények gazdái is az előzőkhöz hasonlóan vélekednek a kérdé-
ről.

– Nem mindig tudunk nyugtát adni. Van, amikor ez a tömeg miatt képtelenség. Ha kevesen vannak, akkor nyugodtan írogatjuk a nyugtát. De egy szombati napon, amikor nagy a túlekedés, azt nem lehet megoldani. Meg aztán van, aki igényli, van, aki nem.

A kérdés továbbra is ugyanaz marad. Ha kell, akkor miért nem? A piacnak megvannak a saját törvényei, s talán „annyira forrón mégsem eszik a kását!” S vajon az APEH-nek megvan-e a kellő apparátusa az ellenőrzéshez? Mindenesetre egy biztos. Ma még nem mindenki „dícséri nyugtával a napot”. Városunkban sem.

Solt Mariann

Első hely a Harmonika Fesztiválon

A bensheimi Akkordeon-Club „Blau-Weiss” Ifjúsági zenekara Mohácson

Az első Nemzetközi Harmonika Fesztiválra utazott Magyarország július 22-25.-e között, német testvérvárosunk „Kék-fehér” Harmonika Klubjának 20 tagú csoportja: Hans-Rüdiger Klein (elnök) és Uwe Schmitt (karmester) vezetésével.

Első útjuk azonban Mohácsra vezetett. Mint elmondták nagy várakozással és nagy szeretettel érkeztek Mohácsra.

Szombaton a hangszerképzés volt a főszerep, a csoport egész nap Pécsen tartózkodott, ahol résztvettek a Harmonika Fesztivál versenyprogramjában, idegenvezetéses városnézésen tekintették meg a megyeszékhely nevezetességeit, és este a gálaműsorban élvezték európa legjobb harmonikásainak bemutatóját. Kísérőjük e napon Harka Márta volt.

Vasárnap délelőtt a Batra

képviselői mohácsi fekete kerámia tányért és korszót adtak bensheimi barátainknak ajándékba.

Délután nagy izgalommal utazott a társaság Pécsre (a kísértő tolmács Kovács Vendelné volt), az eredményhirdetésre.

A díjkiosztó záróünnepség 15 órakor kezdődött a Sportcsarnokban, ahol hamarosan kiderült, hogy az Ifjúsági kisegyettesek kategóriájában a

Fotó: Horváth Tibor

(S a búcsúzásakor megvallották, hogy ilyen kedves, szívélyes fogadtatásra nem is számítottak.)

Programjukat a Bartók Béla Művelődési Központ és a Mohács-Bensheim Baráti Kör szervezte. 22.-én, csütörtökön este a Sétány Sörözőben baráti vacsorával várták az ifjú zenészeket. A köszöntőt Zimmermann Ferenc, a Baráti Kör elnöke mondta, a tolmácsolásban Zimmermann Mária és Harka Márta köri tagok segítettek.

Pénteken Müller Géza és Werner Györgyné városnéző sétán kalauzolta végig Mohácsot és az emlékparkban a vendégeket. Az ebédnél találkoztak Kuti István polgármesterrel, akinek átadták bensheimi kollégájá, Georg Stolle üdvözlését. Délután hajókiránduláson ismerkedett a társaság a Dunával, majd somberek programon vettek részt, melynek keretében este hangversenyt is adtak a község művelődési házában.

Irodaház kupolatermében elfogadható számú, igen lelkes közönség előtt matinéhangversenyt adott a zenekar, a koncerten közreműködtek mohácsi zeneiskolások is, a fúvószenekar trombitásai, Dobosné Horesnyi Mónika zongorakísérével. A hangverseny zárószáma nagy élmény volt, ugyanis Corelli Concertójában közreműködött két Dobos növendék is (a három trombitás megérdemli, hogy nevüket leírjuk: Kerner Mariann, Markesz Zoltán és Reiter Gábor). Abensheimi harmonika zenekar műsora igen élvezetes zenei csemege volt, ízelt adtak a népzenei komolyzenéig terjedő repertoárjukból. Meglepően érett előadásban értékess klasszikus és modern darabokat hallhattunk és egy magyar népzenei összeállítással is kedveskedtek a hallás közönségnek.

A koncert végén a Művelődési Központ és a Baráti Kör

„Kék-fehér” Harmonika Klub zenekara abszolút első helyezést ért el. Volt nagy ováció. Bizony jó volt ott Mohácsnak lenni. Büszkék vagyunk bensheimi barátainkra. Nagyzene-kari kategóriában az együttes „igen jó” minősítést szerzett.

Az ünnepség után a csoportok Siklósrára utaztak, ahol a városban és környékén kétezer harmonikásnak rendeztek táncos, zenés búcsúestet, gulyáspartit. Itt a bensheimiek és persze mások is igen jó hangulatban múltatták az időt. A társaság éjfél körül érkezett haza a kollégiumba, ahol az élménytelen nap után fáradtan zuhantak az ágyba.

S hétfőn reggel elérkezett a búcsú pillanata, Testvérvárosunk zenekarától Harka Márta, Köveskúti Péter és Zimmermann Mária köszönt el.

A gyerekek és kísérők sikerekkel és élményekkel gazdagon utaztak haza.

KP

Neues aus Deutschland

Kulturerbe bewahren muß nicht teuer sein

Kürzlich hatte ich die Ehre, mit dem Präsidenten der branauer Komitatsversammlung, Herrn Dr. Szücs, über verschiedene Dinge zu plaudern, die für unser beider Amtsbereiche von Wichtigkeit sind. Er erzählte mir, daß zwischen 60 bis 70.000 der Bevölkerung des Komitats deutscher Herkunft seien, wenn auch schon seit 200 oder 250 Jahren hier ansässig, und wie wichtig es sei, ihr kulturelles Erbe zu bewahren.

Dabei mußte ich daran denken, daß ich am Morgen des gleichen Tages einen aufwendigen Plan auf den Tisch bekommen habe, der eben dieses Ziel verfolgte: junge Kunsthistoriker aus Deutschland und Ungarn sollten in einer sommerlichen Konferenz in die Branau eingeladen werden, um in wochenlanger Arbeit in den Dörfern ungarndeutsches Kulturgut zu fotografieren und zu beschreiben. Das Ganze würde mit Reisekosten, Übernachtungen, Honoraren usw. 60.000 DM oder 3,5 Millionen Forint kosten, keine kleine Summe.

Nun sind wir in der glücklichen Lage, daß sich in den letzten Jahren zahlreiche ungarndeutsche Vereine gebildet haben, teilweise mit einer

finanziellen Unterstützung aus Deutschland, deren Hauptanliegen ebenfalls die Pflege und Bewahrung ihrer Kultur ist. Ich bin sicher, daß die vielen hundert Mitglieder dieser Vereine mit Freude und ohne Bezahlung sich an die oben geschilderte Aufgabe machen würden, da es ihnen neugegründeten Vereinen einen Inhalt und damit größeren Zusammenhalt geben würde.

Als Kunsthistoriker weiß ich, daß Außenstehende im Hinblick auf die Volkskunst längst nicht so kompetent sind, selbst wenn sie die schönsten Universitätsdiplome besitzen, wie die Menschen, die diese Kultur gelebt haben, auch wenn sie sie nur aus den Erzählungen ihrer Eltern oder Großeltern erfahren haben. Sie würden die richtigen Objekte herausfinden, denn es ist nach 200 jährigen Zusammenleben nicht leicht, ungarische von ungarndeutscher Kultur zu unterscheiden, und sie würden sicher weit bessere Beschreibungen liefern können als der smarteste Student aus Tübingen. Und die Freude, die diese Aufgabe den Ungarn deutscher Herkunft bereiten würde, könnte man mit Gold nicht aufwiegen.

Natürlich brauchen sie nicht

bei Null anzufangen. Es gibt schon zahlreiche Sammlungen, denken wir nur an die lebenslange Arbeit von Dr. Schwalm in Frankenstadt, auf die sich eine umfassende Inventarisierung stützen könnte. Und der Corvina-Verlag hat künstlerisch wertvolle Aufnahmen in seinem Archiv, die man gegen eine geringe Gebühr oder sogar kostenlos ebenfalls verwenden könnte.

Die Zusammenstellung all dessen, was vorhanden ist, würde kaum mehr als 5.000 DM oder 250.000 Forint kosten, eine nicht unbedeutende Einsparung des Geldes des Steuerzahlers, von dem es letztlich, egal welche Institution sich damit schmückt, herkommt und das man für andere wertvolle Zwecke verwenden könnte. Aber vor allem vergessen wir nicht den menschlichen Gewinn für die ungarndeutsche Minderheit: was Du ererbt von Deinen Vätern, erwirb es, um es zu besitzen, lautet ein Wort Goethes, das heute so wahr ist wie damals. Erwerben heißt, es in der oben beschriebenen Weise zu sammeln und nicht von Fremden vorgesetzt zu bekommen.

Hanns Rehfeld

Die Ungarn fühlen sich wohl in Singender Stadt

Die Tanzgruppe Vada gastiert auf Einladung des Ortsvereins der Heimatfreunde

Pohlheim-Watzenborn-Steinberg. Auf Einladung des Ortsvereins Watzenborn-Steinberg der Heimatvereinigung Schiffenberg ist die „Nationalitätentanzgruppe Vada” aus Új-

eder lebendig zu machen und zu bewahren.

Die Volkstrachten sollen die schönsten in der Umgebung sein. Bereits seit sechs Jahren tanzen die 16 Jungen

Küchenspezialität vorzüglich schmeckte.

Anschließend war der Limes das Ziel, wo der Vorsitzende Dr. Erhardt bei einer Wanderung über Geschichtliches infor-

mohács/Neumohatsch in Ungarn zu Besuch. Ihre Heimat ist Südungarn. Sie sind als Gäste privat untergebracht.

Die Gruppe wird vom Ehepaar Kati und Gabriel Hoffmann geleitet. Ihr Heimatort liegt in Südungarn am linken Ufer der Donau, gehörend zur Stadt Mohács/Mohatsch. Von der Tanzgruppe werden die Traditionen mit Volkstänzen, Trachten und Volksliedern gepflegt. Da diese ethnische Gruppen immer weniger Vertreter haben, wird alles daran gesetzt, sie Sitten und Bräuche wi-

und Mädchen (Durchschnittsalter 17 Jahre) zusammen – und alles funktioniert wie eine groxe Familie.

Vorsitzender Dr. Georg Erhardt von den hiesigen Heimatfreunden nannte die Kontaktpflege als oberes Ziel. Darauf abgestellt sei auch das Programm. So wurden in den farbenprächtigen Trachten beim Besuch in Giexen im Seltersweg ungarische und kroatische Tänze dargeboten, die viel Aufmerksamkeit fanden. Am Samstag war das Backhaus der Treff, wo die selbstgebackene

mierte. Am Wachturm traf der Fotograf die Gruppe zur Aufnahme. Weiter vorgesehen sind ein Empfang bei der Stadt Pohlheim sowie Auftritte beim Hessefest in Lich, schließlich nachfüntägigem Besuch am Dienstagabend in der Volkshalle um 20 Uhr ein Auftritt, wobei auch die hiesigen Trachtentanzpaare mitwirken. Dann wird man sich verabschieden. Der Eintritt am Dienstag ist frei, und man hofft auf eine groxe Zuschauerzahl.

(Giessener Zeitung, 1993. jul. 11)

Archiv

Erinnerungen an die DHU von A. Hohmann

als ich ihnen eröffnete, dass sie soeben diesem "Rindvieh" aus dem Schnee geholfen haben.

Der gemeinsame Feind, nämlich der kalte Winter, hat es geschafft, was vorher noch nie gelungen war: wir lachten alle befreit auf, sie nahmen die Pferde an den Zügeln und führten uns mit angezündeten Fackeln heil nach Feked. Wer den Weg kennt, weiß, dass es schon bei normalem Wetter lebensgefährlich ist, sich in der Nacht dort zu bewegen.

Es sei noch berichtet: In Feked war keine Menschenseele im Saal. Der Ortsgruppenführer meinte, den Leibhaftigen zu sehen, als ich ihn gegen 10 Uhr in der Nacht aus dem Bett holte.

Es gab lustige und auch ernste Begegnungen.

Irgendwann haben Heidecker und ich in Gyód, anlässlich der dortigen Kirmes, den Versuch unternommen, Kontakt zu finden zu deutschen Jugendlichen. Gyód war ein überwiegend ungarisches Dorf, die Deutschen waren fast vollständig assimiliert. Im Tanzsaal gelang es dann auch, ins Gespräch zu kommen. Wochen später hatte ich eine Anklage am Hals wegen Hochverrats. Ich weiß heute noch nicht, wie es dazu kam.

Beim Verhör durch die Gendarmen in meinem Dorf war der Dorfrichter dabei. Ich hatte ihn vorsichtshalber gebeten, darauf zu achten, dass ich das Verhör ohne blaue Flecken überstehe. Die Gendarmen konnten schon mal hinlangen! Es ist nie zum Prozess gekommen.

Mit Scheich Kaspar zusammen sind wir mal Stunden lang durch die Nacht geirrt, als wir nach einer Versammlung im Laufschrift das Dorf verlassen mussten. Wir waren in einem Dorf, in dem die Deutschen gegenüber den Ungarn und den Kroaten die Minderheit bildeten, zu einem Heimatabend der dortigen Jugend gekommen. Wir hatten bis zu unserem Heimatdorf 18 km zurückzulegen. Das Gebell der Hunde diente als Orientierungshilfe zwischen den Dörfern.

Soweit ich weiß, war nur einer von uns überhaupt jemals in Haft. Das Los fiel auf mich. Nachdem ich mehrere Male die Teilnahme an der Levente-Ausbildung (vormilitärische Ausbildung) nicht wahrgenommen hatte, kam ich vor den Einzelrichter. Er verurteilte mich zu 3 Tagen Arrest, die ich dann im Keller des Polizeipräsidiums, das sich unweit der Universität befand, endlich nach monatelanger Androhung der gewaltvollen Vorführung, gegen Ende der Semesterferien absass. Ich kam Sonntag gegen 10 Uhr heraus und fuhr anschließend sofort nach Hásságy, wo eine Grossveranstaltung stattfand. Ich war natürlich auf der Rednerliste. Kaum hatte ich jedoch zwei Sätze gesprochen, fiel ich ohnmächtig geworden und wie vom Schlag getroffen, um. Gefängnisluft hatten mich schwach gemacht. Die politische Wirkung war jedoch eine ungeheure.

(Fortsetzung folgt)

Száz gyertya egy tortán

Krancz Ferencné Liszak Etelka 1893 július 22.-én született Temesligeten, édesapja erdész, édesanyja háztartásbeli volt. Hárman voltak testvérek.

gi világiállás: Etelka néni ekkor még csak 3 éves. A századforduló: ekkor már iskoláskorú gyerek. Bartók Béla és Kodály Zoltán ekkor lépnek pályájuk-

hetségű írónk, költőnk pályáját szemlélhette ő? Ady Endre, Móricz Zsigmond, Babits Mihály, Kosztolányi Dezső, Krúdy Gyula, Karinthy Frigyes, Móra Ferenc, Kassák Lajos, József Attila, Weöres Sándor, Radnóti Miklós, Tamási Áron, Illyés Gyula, Váci Mihály, Pilinszky János, Nemes Nagy Ágnes, Örkény István, Szilágyi Domokos, Kányádi Sándor...és még folytathatnám a sort, hiszen mindaz, ami nekünk fiataloknak már csak történelem, neki az élete az elmúlt száz év.

Monarchia, kapitalizmus, szocializmus, kommunizmus, demokrácia és diktatúra... neki nem pusztán lexikonokból és történelemből ismert meghatározások, amelyeknek jó vagy rossz oldalát mi már csak könyvekből ismerjük. Első világháború, második világháború: borzalmak, rémségek, gyűlölet...most pedig a szabadság, a gyermekcipőtől megszabadulni kezdő demokrácia. És még mennyi minden ezeken kívül! Életének hány pillanata kötődik szorosan ezekhez a változásokhoz...

Születésnapján köszöntötték Öt gyermekei, unokái, dédunokái, a család. Ott volt orvosa és támasza, Legányi doktor úr is, s városunk polgármestere, Kuti István is, aki átadta Etelka néninek Göncz Árpád köszöntő levelét.

Meghatott szavak, meleg kézszorítások, virágcsokrok és a százgyertyás születésnap tortája...századik születésnap köszöntő.

Isten éltesse sokáig!

Gy.Zs.

Fotó: Schindl

Édesapját 1911-ben helyezték Baranya megyébe dolgozni. Férje 15 évi boldog házasság után 1934-ben hunyt el, 1947-től Etelka néni leánya mohácsi házában él, gyermekeitől, unokáitól, dédunokáitól körülveve.

Egy átélt század, ezernyi jó és rossz emlék, felemelkedések és bukások, béke és háborúk emlékezete: mindez az Ő élete. 1896-ban az első magyarorszá-

ra; a „nemzeti” tudományok olyan kimagasló művelői, mint a történész Szekfű Gyula, a nyelvész Gombocz Zoltán, az irodalomtörténész Horváth János, az esztétikát művelő Lukács György és mellette a művészettörténész Fülep Lajos és a filmesztéta Balázs Béla alakjai magasodnak ki a századforduló éveiben. És 1908-ban a „Nyugat”. Hány kimagasló te-

„...ahol háború van, ott nem lehet sportolni”

Július 26.-án érkeztek meg Mohácsra a Nemzetközi Duna Túra résztvevői. Kellemetlen, nedves, esős idő, de kellemes, vidám, segítők emberek. A mohácsi Önkormányzatnak és Mohács polgármesterének köszönhetően táborozhattak le a Csónakház feletti területen. 27.-én, kedden már ragyogó napsütés-

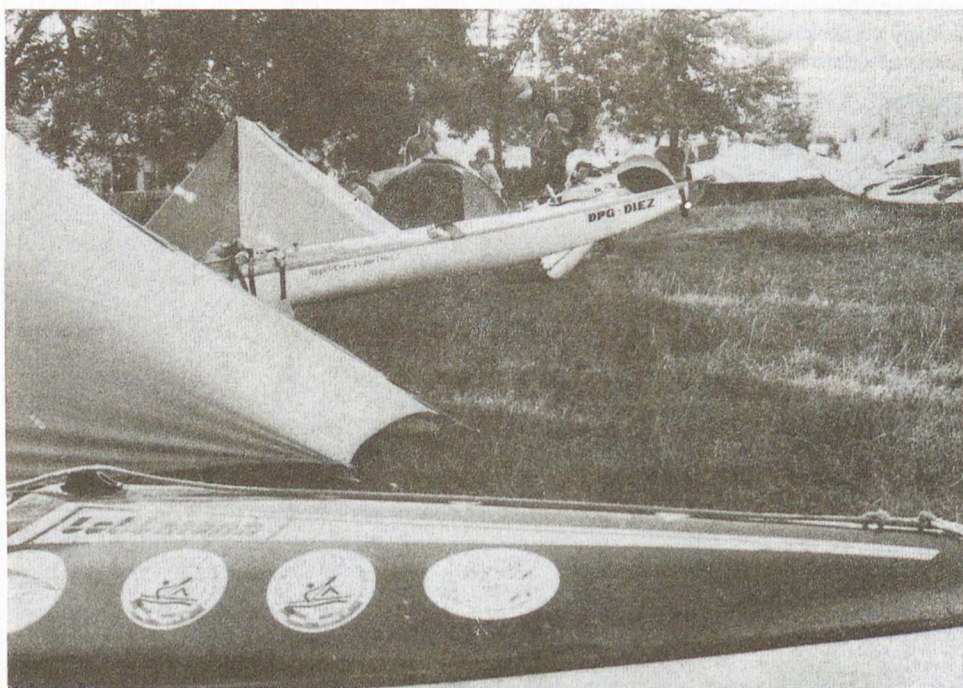
találkozni Mohácsra és busszal mennek le Vidin-re, hogy a bolgár szakaszt teljesíthessék. Szeretnénk bizonyítani, hogy bár nehézségeink vannak, azért ahol szabad és lehet, ott folytatjuk a túrát, amely az idén is a megszokott helyen, Szilisztrán fejeződik be.

– Hány résztvevője van a

csónak?

– Egy csoport holnap utazik vissza Pozsonyba, és ugyan-csak holnapra várjuk azt a 60 fős csoportot, amely leutazik Bulgáriába, hogy megtegye az ottani távot.

– Mikor indult Németországból a túra, és hogyan sikerült?

Fotó: Horváth Tibor

ben beszélgettem a túra egyik magyar vezetőjével.

– Én Hajós Lajos vagyok, a Nemzetközi Duna Túra (TID) egyik vezetője. Ketten csináljuk Balogh László barátommal, ő most jelenleg az itteni programot teljesíti: városnézés Pécsen, utána pedig a pécsi konzul fogadást ad a túra résztvevői tiszteletére Szajkon.

– Mi a célja a Duna Túrának, hányadsszor rendezik meg?

– A túra célja természetesen a sporton kívül az, hogy a különböző népek résztvevői ne csak egymást ismerjék meg evezés közben, hanem azokon a területeken élők is, szokásikat, kultúrájukat, akikkel útközben a Duna mentén találkozunk. A NDT-t 38-adsszor rendeztük meg az idén, hat főszervező Duna-menti ország részvételével: Németország, Ausztria, Szlovákia, Magyarország, Jugoszlávia ill. volt Jugoszlávia, Bulgária. Az idén a túra itt megszakad, mivel a Jugoszláviai vizek evezésre nem alkalmasak a háború miatt. A résztvevőkre jellemző, hogy dacára annak, hogy Jugoszláviában evezni nem lehet, 60 fő itt fog

túrának és milyen nemzetiségűek?

– A NDT az idén csekély létszámú lett, harmada, negyede mint a korábbi években. Ezt annak tulajdonítjuk, hogy mivel a határon nem lehet átmenni, sokan nem vállalják, innen Mohácsról is nagyon komplikált a hazautazás, a hajókat nem lehet vonatra közvetlenül feladni, hogy visszaszállítsák például Németországba. A részvétel eléggé megosztott, több országból jöttek evezni vágyók: Németországból, Ausztriából, Szlovákiából, Magyarországról, Bulgáriából, Hollandiából, sőt egy ausztráliai vendégünk is van. Idén is voltak kanadai vendégeink, bár nem a magyar szakaszon, a korábbi években izraeli vendégünk is volt, aki lejött egészen Mohácsig is, angol is szokott lenni, sőt Amerikából, az egyik stanford-i egyetemről is volt két tanár vendégünk. A Nemzetközi Duna Túra a világ legnagyobb vízitúrája, az egész világon ismert. A TID társadalmi alapon szerveződik, sponzortól, vezetőségétől régi résztvevőkből alakult.

– Meddig maradnak Mohácsra?

– Június 26.-án indultunk, azóta jövőnk folyamatosan. Vannak, akik csak egyes szakaszokon eveznek velünk, de olyanok is vannak, akik a túra egészét végigvezik.

Végéreményben azt mondhatjuk, hogy a magyar szakasz, az időjárás viszontagságai ellenére is jól sikerült, barátaink jól érzik magukat, reméljük, hogy a következő években is szívesen jönnek. Tegnap Kuti István polgármester úr és a mohácsi Önkormányzat egy fogadást adott a túra résztvevői tiszteletére, ahol nagyon őszintén kívántuk, hogy jövőre a jugoszláviai szakaszon is evezhessünk, végigmehessünk.

Elbúcsúzom a színes sátraktól, a hajóktól, amelyek pár napra mozgalmassá és színésze varázsolták Mohácsnak ezt a területét, és magamban őszintén mondom nem csak azt, hogy jövőre ugyanitt, de azt is, hogy a pillanatnyilag háború által mozgalmassá tett vidéket jövőre az ilyen és hasonló sportesemények, kirándulások tegyék színésze és mozgalmassá.

GYZS

Olvasói levél

Tisztelt Polgármester úr!

A Rókus utcában lakó gyerekeikért aggódó szülők vagyunk, kérjük szíves segítségét.

A Rókus u. 41. sz. ház utcafronti kerítése, amely egy nehéz téglakerítés, életveszélyesen dől az utcára. Mi a túlóldali járdát használjuk, de az idegenek is inkább kimennek az útestre. Gyermekeinkre akárhogy is vigyázunk, mégis félünk, hogy valamelyikük éppen rossz időben lesz a rossz helyen. Ez annál is inkább meg-

történhet, mert az udvarban belül minden melléképület összedől. A házat nem lumpenek lakják, hanem egy emberkerülő, egyedülálló nyugdíjas erdőmérnök. Egyik lakótársunk már többször beszélt vele, de eredménytelenül.

Sajnáljuk, hogy képviselőnk, aki egyébként építész, még nem tudott a három év alatt időt szakítani, hogy végigmegyen a körzetéhez tartozó utcában.

Emiatt kérjük szíves intézkedését és bár maradéktalanul bízzunk Önben, a levelet ajánlatlan adjuk fel, és egy másolatát elküldjük a Mohácsi Hírlapnak, hogy egy esetleges tragédia bekövetkezésekor dokumentálhassuk, hogy mi mindent megtettünk.

Intézkedését előre is köszönjük.

Nagy Péterné

Táborozás Balatonmárián

Június 28.-án, hétfőn reggel 9 órakor volt az indulás a kölkedi általános iskola udvaráról. Az út hosszú és fárasztó volt. Mi 51-en, gyerekek és kísérő tanáraink utaztunk a buszon. Három órai utazás után végre odaértünk a táborunkhoz. Faházak és nagy udvar fogadott bennünket. A szobák elfoglalása után mindannyian kipakoltunk és áthúztuk az ágynyakat. Az igazgató néni elmondta a házirendet, amit minden diák betartott. Szobatisztasági versenyt is meghirdettek. Minden reggel szemlé-

tartottak a tanáraink, amit pontszámokkal értékelték. Amelyik szobának a tábor végén az összesítésben a legtöbb pontja lesz, az nyeri meg a jégkrém-tortát. Minden nap fűrdtünk a Balatonban. Tollasoztunk, ping-pongoztunk, vízpisztoly-csatáztunk, amikor nem fűrdtünk. Egyik napra kirándulást szerveztek. Vonattal és hajóval utaztunk Badacsonyra. Felgyalogoltunk a csúcsra, miközben rettenetesen elfáradtunk. Megnéztük a kilátót, ahol a földrajz-tanárnk a hegyről és körü-

löttünk levő hegyekről sok érdekeset mesélt. Mire hazaértünk, elfáradtunk, megéhezünk. A szakácsnők finom, ízletes vacsorával vártak bennünket. Ők az iskola konyháján dolgoznak, de most elkísérték és ők főztek ránk. Szűlnapi discó is volt, cirkuszban is voltunk, ahol sokat nevtünk és nagyon jól szórakoztunk. Szépségversenyt is rendeztünk, sok fiú beöltözött lánynak. Minden helyezett jutalmat kapott. A kettes szoba, a harmas szoba és a nyolcas szoba lakói nyerték meg a jégkrém-tortát, mert egyenlő pontszámuk lett. Utolsó nap még táború is volt, amelynél több szoba lakója műsort adott: táncoltak, énekeltek, majd nagy disco zárta a táborozást. A nyaralás mindenkinek nagyon tetszett, mondtuk a tanárainknak, jöjünk el máskor is. A visszaút már rövidebb volt. Kölked felé már az egész busz ujjongott. A szülők aggódva vártak bennünket, mert késtünk. Így végződött egy jó és örömteljes nyaralás.

Gömzsi Anett,
5. osztályos tanuló.

Emléktúra az ország körül

A 900 éves Mohács tiszteletére

Az ötlet május elején fogalmazódott meg bennünk.

Elsőször csak egy kerékpártúrára gondoltunk. Az útvonal tervezetése közben jutott eszünkbe az ötlet: az országjárást össze lehetne kötni Mohács 900 éves évfordulójával, és ezzel egy határozott profilt adni az útnak. Megkezdődött a szervezés. Hárman voltunk, és első sorban társakra volt szükségünk. Megkerestük Köveskúti Péter urat, a Mohácsi Hírlap főszerkesztőjét, és leadtunk az újságon keresztül egy felhívást a túrakedvelő fiatalokhoz. A felhívásra sajnos nagyon kevesen jelentkeztek. A megbeszélés, aminek helyszíne a Bartók Béla Művelődési Központ volt, kudarcra végződött. A kevés számú jelentkező közül csak egy villányi fiú volt az, aki biztosított bennünket a részvételről. Emiatt még egy toborzást kellett szerveznünk, ami sok-sok

plakáttal és egy újabb újságcikkkel, sikerrel járt. A végleges felállításban hat mohácsi, egy villányi, egy kecskeméti, és talán egy miskolci fiú szerepel. Tehát körülbelül nyolcan-kilencen leszünk.

Az emléktúra augusztus 7.-én reggel, háromnegyed nyolckor indul a Széchenyi térről. Az 1200-1300 km-es utat a komppal kezdjük meg. A kéthetes út első állomása Szeged, ahol csatlakozik hozzánk egy kecskeméti társunk. A továbbiakban körülbelül napi 100-120 km-t teszünk meg. Lehetőleg folyó vagy tóparton táborozva. Az út folyamán érintjük a szegedi dómot, a gyulai várat, a Hortobágyot. Ellátogatunk Egerbe, a Kékestetőre. A Dunakanyar vidéke után következik Vértes-szőlős, Pannonhalma és a sümegi vár. Az út vége felé négy napot töltünk a Balaton északi partján, és a Velencei tó környékén. Utolsó állomásunk Agárd lesz, ahonnan augusztus 20.-án érkezünk vissza Mohácsra. Még a szervezés legelején tartottunk, amikor Köveskúti úr

tanácsára szponzorálási lehetőségek után kezdtünk kutatni. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek bennünket a kerékpártúra előkészületeiben.

A Baranyaker 210. sz. boltja, a Háztartási bolt sportkrémekkel, a Dália FÜSZÉRT konzervekkel támogatta a résztvevőket. A Hi Sport-nak köszönhető, hogy az út előtt alapos szervízben részesültek a kerékpárok. A mohácsi ÁFÉSZ-től pólókat kaptunk, s a pólókra a most megnyílt Color Multi Dekor Stúdió nyomatta rá a Mohács 900 éves, címerrel ellátott emblémát, és szponzoraink nevét.

Mindezek mellett még külön köszönet a Mohácsi Hírlapnak és főszerkesztőjének, aki a szervezés alatt mindvégig hasznos tanácsaival látott el bennünket.

Heirich Ervin
Kiss Zsolt

Az APEH által jóváhagyott

Nyugtatóbökök

45 Ft-os egységáron megvásárolhatók

Siklósi Nyomda

7800 SIKLÓS

Széchenyi út 43.

Tel.: (72) 351-321

Nyitva: 7-14 óráig

„Tengerre magyar” - mondta Széchenyi István

Kis spanyol útikalauz

És mi, magyarok azóta is engedelmesen követjük e mondat bölcs megfogalmazójának előrelátó tanácsát.

Mivel Magyarország partjait nem mossa tenger, ezért a külföldre látogató honfitársaink főleg a tengerpartot választják nyaralásuk színhelyéül. Elsősorban az Adriai-tenger homokos partszakaszát, ill. az Isztriai-félszigeten fekvő Porec, Rabac, Pula, Rovinj helységeket.

De bármily közel is vannak, bármennyire olcsók is mostanában ezek a városok, az utóbbi időben (ismert okoknál fogva) nem szívesen utazunk oda.

A tavalyi nyáron még lemerészkedtünk az Isztriára - Novigradon

nyaraltunk. Az idén azonban már semmi pénzért nem utaztunk volna az Adriára - Horvátországban.

- Hát akkor idén hová vezessen utunk?

Bizonyára nem lepi meg az olvasót, ha elárulom, hogy már az elmúlt esztendőben is a legtöbb (magyar) látogatót az Ibériai-félszigeten elterülő Hispánia fogadta. Eltekintve attól, hogy Barcelonában Olimpiát, Sevillában világitást rendeztek, s Madrid volt az európai kultúra fővárosa 1992-ben, Spanyolország 1993-ra sem vesztett vonzeréből. Se szeri, se száma a különböző utazási irodák által szervezett tengerparti utaknak.

Ezek közül választottunk mi is, mely a Costa Brava (magyarul Vad part), a világhírű spanyol üdülőparadicsom fővárosába, Lloret de Mar-ba vezetett, a Gemenc Tours utazási iroda szervezésében. Programajánlatából idézem:

„A sok-sok spanyol ajánlat mellett, kérjük, hogy olvassa el a miénket is. Észre fogja venni, hogy velünk nyaralhat a legolcsóbban!

Mi önnek a Costa Brava ajánljuk! Itt a pihenés és a nyaralás mellett a szórakozási lehetőségek széles skálájából válogathat kora reggelig!

Ne feledje, a Balatonnál többet költene és ez mégiscsak Spanyolország!”

Ennyi bevezető után, nézzük, mi valósult meg az ott töltött 1 hét alatt a kínálatból.

1993. VI. 24.-én, csütörtök este indultunk el autóbusszal, Ausztrián át, és kora hajnalra már az olasz határon is ájtutottunk. Pénteken átszeltük Itáliát és délután megérkeztünk a francia Riviérára, a Cote d'Azur gyöngyszemét, Nizzát tekintettük meg. A hosszú éjszaka után igen jólesett a tengerparti séta, s voltak, akiket elcsábított a tenger egy rövid fürdés erejéig. Én csak a lábaimat áztattam a messzi partra kicsapó hullámokban.

Röpké 1 órai út után elértük Cannes-t, a francia Riviéra egyik legnépszerűbb üdülőhelyét. Gyönyörű fürdőhely, ódon városával, csodálatos fekvésével a turisták igazi paradicsom-

ma.

Mivel ekkorra már beesteledett, itt már csak sétáltunk a tengerparton, főleg a pálmákkal körülvett Fesztiválpalota környékén, ami esti megvilágításában csodálatos volt.

„Éjfél ut az óra térjete nyugovóra”

azaz a buszba vissza, a má-

azt tartják, hogy az étel természetes ízét megőrizték (ennél fogva számunkra minden ízletlen és sóltan volt, de állítólag így egészséges).

Levest nem esznek úgy, mint mi, helyette inkább rengeteg lédús gyümölcsöt fogyasztanak. Kedvelik a hideg leveseket, az éttermek étlapjain meg-

a tenger élővilágában, mindezt 1.100 pezetáért.

Flamenco show, kifejezetten felnőtteknek! Egy valódi spanyol mulató folklórprogramjának megtekintése. Itt megköstölhetjük a híres spanyol italt, a sangriát. Mindezt 3.700 pezetáért.

Barcelona-Montserrat egész napos kirándulás, melynek során a délelőttöt fenn a magasban, szinte az égig érő sziklák között meghúzódozó Montserrat-i kolostorban töltöttük. Délután megismerkedtünk Barcelona nevezetességeivel: olimpiai stadion, spanyol falu, Szent Eulália Katedrális, La Sagrada Familia (száz éve épülő, de még mindig félkész templom), Columbus emlékműve a kikötőben, innen indulva végigszéltünk a Ramblán, a város központjág. Ára: 25 DM.

Ha az ember mindegyik programon szeretne részt venni, akkor nem is maradna ideje napozásra, fürdésre és pihenésre. Ezért mi is szelektáltunk.

Összegezve az eltöltött hét nap élményeit, elmondhatom, hogy jól éreztük magunkat. Kevésbé fűrdtünk a tengerben, mint szerettünk volna. De azért jól lebarantunk, kipihentem, élményekkel, no meg új barátokkal gazdagodva tértünk haza.

Minden jó, ha a vége jó - tartja a közmondás, és ez - esetünkben is - így igaz.

Tartogatott ez az út még egy, - s egyben utolsó - meglepetést, melyre mindannyian azt mondtuk, hogy az egész útra ez tette fel a koronát.

Hazafele utunk ismét a francia Riviérán vezetett. Beesteledett, mire buszunk felkapaszkodott Monaco-ba. S akinek maradt még holmi aprópénze, eljátszhatta a Monte-Carlo-i ruletten. (Megjegyzendő: csak akkor, ha megfelelő eleganciával rendelkezett öltözködésével: úgy, mint hosszú nadrág, fedett vállak, rendes cipő, nem papucs). Mi szerencsére megfelleltünk e kritériumnak, és így bebocsátást nyertünk a Casinoba. No, azért nem jutottunk messzire, csak az előcsarnokba, de az is több volt, mint gyönyörű. S mivel csak papírpénzünk volt, nem próbáltunk szerencsét a játéktérben.

Körbesétáltunk a Monte-Carlo-i autóverseny útvonalán, láttunk luxusjachtokat pihenni a kikötőben, libériás inasokat a szállodák előtt, amint a csodaautókat kitárlják az éjszakába induló milliommok előtt. E látvány, e kivilágított csoda elmondhatatlan, leírhatatlan, ezt látni kell!

Írta és közreadta: egy magát szerencsésnek mondható család nevében

S.K.

„minden szálloda és apartman úszómedencés”

sodik éjszakára, ami már nem volt egy leányálom, de ezt is átvészeltük, s a szombat hajnal már a spanyol határon virradt ránk.

Utunk a továbbiakban már a Costa Brava mentén vezetett. Ez a természeti szépségekben gazdag, varázslatosan szép tengerparti szakasz a francia határtól Blanesig terjed. A hirtelen mélyülő kéklő vízben csillogó halrajok, a parton fényes csiszolódott, meredeken szétszabdalt sziklafalak, szelfden megbúvó tengeröblök, homokos strandok találhatók.

Még megérkezésünk napján kipróbáltuk, milyen fürödni a Földközi-tengerben?! Hát nem olyan, mint az Adrián, az már biztos. Az állandóan fújó szélől hatalmas hullámok borítják a tengerpartot, aminek olyan ereje van, hogy fellöki még az úszni tudókat is. Ennél fogva inkább csak napoznak az emberek. Meg lehet számolni, hogy hányan merészkednek beljebb a tengerbe. De gondoskodnak azokról is, akik nem merészkedtek be, ui. minden szálloda és apartman úszómedencés és ők ezekben hűsítették magukat. Nem mindig hullámozik a tenger, de amikor nyugodt, akkor meg az időjárás lehelése teszi lehetővé a fürdést.

Az időjárás egyébként igen sok meglepetést tartogatott számunkra. A reggelek hűvösek voltak. Sajnos még a délelőttök sem voltak alkalmasak a tengerparti napozásra, fürdőzésre. De amikor kisütött a nap, akkor szinte egyik percről a másikra olyan forróság lett, hogy nem lehetett megmaradni szárazon. Azután ez tartott este későig, sőt az apartmanunk (ugyanis itt kaptunk szállást) úszómedencéjében épp este volt a legkellemebb a víz, szinte csak a vacsora kedvéért jöttünk ki belőle. A vacsora minden nap este 9-kor volt, s eltartott 10-ig fél 11-ig (hazai szokás szerint kissé későn).

Ha már a vacsoránál tartok, akkor néhány szóban esetenem a spanyol konyha jellegzetességeit. Spanyolország területei, különösen a tengerparti részek, bőségesen adják konyháikra a zöldségféléket, gyümölcsöket, tengeri halakat, rákokat, kagylókat.

A spanyol konyhára jellemző, hogy csak kitűnő olívaolajjal főznek és sütnek. Az ételkészítés során a legfontosabbnak

található a hideg erőleves is, amit főleg szárnyashúsból készítenek.

Húsételeiket főzik, párolják vagy sütik, ezek elmaradhatatlan kísérője a sok hagymával, paradicsommal, olajjal készített vegyes saláta.

A nemzeti gasztronómia hagyományait őrző kínálat mellett megtalálható a francia konyha ismert ételkínálata is.

A borok pedig nyugodtan ihatók nagyobb mennyiségben is, mert igen gyöngék.

Fontos tudnivalók! A víz ivásra alkalmatlan, ezért még azt is venni kell! (Sajnos: 5 l = 100 pst, 8 l = 125 pst).

Városnéző sétáink során jártunk a piacon is, minden kapható, de semmi sem olcsóbb mint nálunk. Leértékelés ott is van, de a ruhafélék ára még így is négyjegyű szám. Vásár is van, úgy, mint nálunk, minden nap máshol, a tengerpart egymás után következő helységeiben.

Pár szóban esetenem a fakultatív programokat, melyek közül kedve (és főleg pénztárcája) szerint válogathat magának felnőtt, gyerek egyaránt.

Arborétumlátogatás helyben. (650 pst)

Bikaviadal, kifejezetten erős idegzetűeknek a fővárosban. (2.500 pst)

Marineland híres tengeri állatkert és szórakoztató park főleg gyerekeknek kedvezményes áron 1.000 pst, felnőtteknek 1.500 pst.

Úvegfenekű hajó, mely a part mentén lassan halad, hogy közben gyönyörködni lehessen

Nagyobb alapterületen, kibővült árukészlettel várja Önöket a

VADÁSZ-BOLT
Jókai u. 11. sz. alatt

Vásárolhatók:
terep- és vadászruházat, modellek, légfegyverek, fjak, kések, török, sportcipők, gumicsizmák, kutyapórás, szunyogriasztók!

Új vadászfegyverek részletre is!

Látogasson el hozzánk!

Nézőpont

Kis magyar demokrácia

Mikor látjuk már be végre, hogy nem nőttünk fel a demokráciához? Pedig felnőthetünk volna, volt időnk rá elegendő. Csak az a fránya kritikus természetünk mindig megakadályozott abban, hogy reálsan gondolkozzunk. Évtizedekig nyakbehúzza eltűrtük a megalázást, az éhbért, a közügyekbe bele nem szólást. Ki tudta, hogy mi folyik a közhivatalokban, hova megy el a közpénz, miről tárgyalnak a csukott ajtók mögött jól fizetett uraink? Mindenki csinálta a dolgát, legfőjebb otthon morgott, hisz nem volt kit szidnia, olyan távol állt a néptől a titokzatos hatalom.

Jól emlékszem egykori kollégám kijelentésére, aki megunva tanácsstagságát, leköszönt, mert mint mondotta, megelégedte a szavazásoknál a közös „hónalj-szellőztetés”. Most bezzeg vita is van, néha hangosabb a kelleténél, s a helyi testület vállalva a város szeme láttára történő műhelymunkát, bizony kiszolgáltatja magát a helyi lakosság olykor nyomdafestéket nem tűrő kritikájának. Ugyanis ez sem jó! Nem jó, hogy egyetlen fillér nem költődik el anélkül, hogy a helyi polgár ne tudjon róla, nem jó, hogy olykor a képviselők egymás ellenében szavaznak (hónalj-szellőztetés kizárva), nem jó, hogy mindig mindenki nincs éppen a helyzet magaslatán. Várják a színészi teljesítményt, a mindig mindenkinek való megfelelést, az attrakciót.

De így van ez nemcsak helyi viszonylatban, hanem országos kérdésekben is. Olykor az a lehangosabb követelő, aki régebben a legszarnokibb elnyomó volt. Az követeli leginkább a demokráciát (többnyire csak magának), aki régebben csak ünnepi szónoklatokból ismerte ezt a szót. Felfordult értékrendünk a régi meghunyászkodóbból is lármás kritikust kreált. A régen félelemből hallgatók közül most sokan úgy érzik, hogy mindent meg kell kérdőjelezniük.

Egészséges kritikára szükség van! Kell az érvek ütköztetése, az igazság feltárása, a bűnök kendőzetlensége! De észre kell venni a születő jót is! Itt az ideje a megvilágosodásnak! Hogy csupán nosztalgiaiból ne csináljunk a gyilkosból honatyát, a mártírúrból pedig megalázott koldust! Hogy soha többé ne lehessünk egyetlen hatalom zsoldosai sem! Hogy a népet lekezelő, hátba veregető elitet örökre száműzzük! Hogy igazi demokrácia, valódi népuralom legyen! De ehhez elsősorban saját pátriánkban kell felnőnünk! Bűn, ha nem vesszük észre, hogy épül-szépül városunk. Bűn, ha bizalmatlanok vagyunk egymás iránt. Jóvátehetetlen károkat okozhatunk, ha nem egymást segítve hányjuk-vetjük meg bajainkat. Városunk polgárainak bizalma és segítő támogatása az egyetlen lehetőség, hogy átvergődjünk e történelmünk kreálta nehéz korszakon.

Mert demokráciában élni jó, csak sokkal nagyobb felelősség!
Lajdi Klára

Címertelen Posta

Bizonyára többen emlékeznek rá, hogy idén felújították a mohácsi postahivatalt. Szép berendezést kapott, korszerű eszközöket, javultak a munkakörülmények is, és emelkedett szolgáltatásuk színvonala is.

Elég szép summába került a rekonstrukció. Bizonyára jutott volna azért belőle egy szép színes köztársasági koronás címerre is, a bejárat fölél.

Mert hogy ott van ugyan a régi, zománcozott, ronda, fehér festékkel lemázolva, amin áttűnik a letűnt rendszer szimbóluma. Ejnye-bejnye, legalább egy matricára futhatná a megemelt díjából. Nem?

kápe

Zenés Istentisztelet a Dunaparton

Július 28.-án az evangélikai sorozat egyik állomásaként Komló és Siklós után városunkban tartott zenés istentiszteletet a HIT gyülekezete.

Pécsett, 4 éve működik a gyülekezet, Nagy József és dr. Németh Tibor vezetésével. Rendezvényeik, összejöveteleik célja: Isten emberközelségébe juttatása.

A Fruit rock együttes ének-számait hallgatva felderült az emberek arca, voltak kisgyermeket sétáltató anyukák, apukák, nagyszülők, tinédzserek, és érdeklődve megálltak a véletlenül arra sétáló. A panto-

mim együttes műsora a bűnbecésről, megváltásról és a Föld teremteséről szólt. A Hit gyülekezetének bárki tagja lehet. Pécsi irodájuk címe:

Mária u. 29., Tel.: 336-390.

Mohácson minden héten pénteken, a Belvárosi Ált. Iskolában tartanak istentiszteletet. Szeretettel várnak minden érdeklődőt.

A szerkesztő megjegyzése:

Információink szerint a Hit gyülekezetének erre a rendezvényre nem volt engedélye, ugyanis a gyülekezési törvény alapján nem tettek eleget bejelentési kötelezettségüknek.

id. Kovácsi György

A mohácsi Duna táján!

A Duna mellett születtem,
Lágy vízében megfürödtem
Selymes partján sűtkéreztem
Hablányokkal kergetőztem
Csolnaktáztam és horgásztam
Hullámok hátán táncoltam
Láttam hajót, malmot, tutajt
Matróz legényt, vidámt,
s duhajt.
Szép menyecskét vásznat
mosni
Fűzfabokron szárítani
Míg a vászon bokron száradt

Bokor alatt Ámor támadt
Magas parton Halászcserda
Halpapríkás fő bográcsban
Szól a zene, száll a nóta
Táncra perdül Jutka, Jóska
Az öregek elméláznak
Ismerkednek jó bort isznak!
S a Duna felett a kék égen
Verőfényes nap tűzében
Gomolyfelhő ezüst ormán
Szárnyas Tündér mosolya

száll!
Mohács, 1993. július 18.-án

A kamasz!

Béda! – zsong az erdő, a csendes vizek körül. Sokan járnak oda.

Na, nem azért, hogy megtömjék a szákot, hisz hal alig akad.

A csodálatos láz – a pecázás – miatt mennek. A csend örök-ké élet nyugtatása símogatja körül a horgászot.

Feltöltödni, megnyugodni, pihenni mennek az emberek. Van, aki a hídon feszül neki a korlátnak, van, aki a stégen ül és aki teheti, csónakra száll.

Ha el nem lopják!

Mert ez egyre gyakoribb! Kicsérlik a névtáblát, hamis címet írnak rá és nyugodt szívvel használják! – amíg tönkre nem teszik. Aztán félredobják, hiszen van még sok csónak?!

A kamasz fiú, mióta megtanult jární, a természetben él. Ismeri minden zugát.

Amikor felismerte a tönkretett roncsot, megdöbben. A családás láthatatlan fonalra veték körül. Nem nyugodott, tudni akarta, ki tette? Ez kis város, itt még olyant is tudni vélnek,

amely meg sem történt. Amikor szemtől-szemben állt a jólérről tanuskodó nagy, zöld ház előtt, csak nézte a két férfi szembogarárt. Apa és fia állt ott. Azok össze-vissza magyarázkodtak.

A kamasz csendesen ült ott hon egész este. Egyszer megszólalt: – Hát van olyan felnőtt is, aki becsület nélkül él?

Mint ha a béda szél suhogva kavarta volna a nádat, első-tétedett egyszerre az egész világot!

S. Á.

Memoriale egy pillanatra!

Tikkasztó nyári reggel volt, mindenki sietett valahová. Fékcsikorgás! – megszoktuk és közönyössé váltunk, oda sem pillantottunk.

Aztán egy kislány hangos zokogása állítja meg a pillanatot. – „Kis kutyám, kis kutyám”. Csak egy pillanatra maradt nyitva a kapu. A két gyönyörű kuvasznak ott volt a nagy pillanat – a szabadság! A hím az első pillanatban megtorpant és verekedni kezdett egy másik

kutyával. A nőstény – akit két hófehér picinye figyelt – megfeszítette izmait és a pillanatszerű szabadságtól megmámorosodva loholt egy autót elé. Élete utolsó pillanata volt.

Az autó nem állt meg. Az idő és az autó drága – és persze nem sérült meg, mert akkor megállt volna kárterítést követelni.

Jogosan?!

Eljátszom a gondolattal. Vajon a fájdalomtól zokogó kis-

lánynak mit mondott volna? Hogy mit keresett egy kutya póráz és gazda nélkül az országúton?

Néztem, a kislány sírástól összegörnyedő testét a kutyája felett és tudtam, megértette a pillanat lényegét, a veszteségét. A hozzá hűségesen ragaszkodó jó barát nincs többé! A szerepet egy pillanat alatt eltaszták és nem pótolja soha sem új barát, sem egy szál virág.

S. Á.

Németországban járt az újmohácsi VADA Táncegyüttes Szívélyes fogadtatás, sikeres turné

Július 9-19.-ig németországi meghívásnak tett eleget a Hoffmann Gábor és felesége, Katica által vezetett újmohácsi VADA Táncegyüttes.

Még tavasszal történt,

rú kilátás nyílt a városra. Este Lichben volt fellépés, német, horvát, orosz, brazil táncegyüttesekkel. Műsor után csoportunk rögtönzött bemutatót tar-

geteg szabadprogramot ajánlottak, és az ott tartózkodás alatt (5 nap) csak 3 fellépést szerveztek. Így visszatértünk Lichbe, a fesztivál egyik szín-

Felvonulás Pohlheimben, megérkezés után.

Fotó: Fekete Gabriella

hogyan az együttes Mórágyn szerepelt egy fesztiválon. Itt látta műsorukat Vorster Jakob, aki meghívta a csoportot Németországba, Hessen tartományba, ahol július 9-19.-ig a Hessentage rendezvényei zajlottak.

A 30 fős kis csapat (közöttük az 8 ember, akik Bensenheimig utaztak csak) vidáman indult útnak, a két sofőr Nehr Ádám és Brecka Ferenc biztonságos vezetésében, a Bonus Tourist buszával.

A csoport 9.-én, 17 órakor érkezett Pohlheimbe, ahol a helyi táncosok tagjai voltak a vendéglátók. Már másnap délután volt egy fellépés Giessenben egy nagy áruház előtt. Vendéglátóinkkal 13 órakor volt találkozó a pohlheimi sütőházban, ahol pizzával vártak bennünket. Ebéd után helyi városnézés következett. Felvittek bennünket a hegyre, ahonnan gyönyör-

tott a buszparkolónál, népes nézősereg előtt.

A következő napokban napi 2 fellépés volt a jellemző, illetve Schlitzben egy 7 km hosszú felvonuláson is táncolt az együttes. Itt 83 csoport szerepelt, köztük dán, szlovák, török, görög, malajziai, togói, svájci, skót, ukrán. A különböző helyszíneken felállított kasszínadokon óriási sikert arattak táncosaink.

Vendéglátóink gazdag kiegészítő programot szerveztek számunkra. Volt polgármesteri fogadás, uszodalátogatás, gieseni városnézés, és természetesen vásárlási lehetőség.

Első állomásunk utolsó napján közös műsort adtak a helybeli táncosok és a VADA Táncegyüttes. Műsor után kötetlen program volt, egy kis táncikálás, stb... Második állomásunk Hassenhausen volt, ahol a helyi ifjúsági tánc csoport vendégei voltunk. Ők ren-

helyére. Végre igazán is körülnézhetünk, időnk bőven volt.

A programok között szerepelt polgármesteri fogadás, grillparti, közös tánc tanulás, uszoda, vásárlás.

Egy nap Frankfurtba látogattunk. Itt található Európa legnagyobb repülőtere, ahol 400.000 ember dolgozik, s naponta 800 járatot indítanak ill. fogadnak. Kellems kirándulást tettünk Marburgba, mely az Erzsébet-templomról nevezetes kisváros.

Mindent összevetve ez a 10 nap csodálatos volt, hát még ha az idő is kedvezett volna. Gazdag élményekkel, rengeteg emlékekkel, problémamentesen értünk haza 20.-án, reggel 5 órakor.

Vendéglátóinkat pedig jövő nyáron láthatjuk viszont, amikor is ők jönnek hozzánk látogatóba.

F.G.

„Íncă mai sîntem...” „Még megvagyunk...”

Egy este a „Tücsökben” Mihálovics Pállal

Mohács. A Sík déli csücske. „Tücsök” presszó. Romák. Barátok. Cigarettafüst. Jókedv. Harmonikaszó – Mihálovics Pál.

– 1958-ban születtem az Alvégen. A kőhányás környékén. Onnan kerültünk fel '67-ben, az árvíz után a városba. Az egész családom – ameddig csak vissza tudnak emlékezni – zenével foglalkozott. Én 7. osztá-

most szellemi támadásokra gondolok – viselkedésével?

– Igen, lehetséges ez. Csak hogy ez nagyon sántít. Például azt látják a magyarok, hogy a romák sorban állnak segélyért a Polgármesteri Hivatalban, s utánuk kizárólag Marlborós dobozok maradnak a folyosókon széjjelzörva, a pénz pedig az első útbasó kocsmában eliszszák. Tudom, hogy ilyen is van.

– Feltétlenül. De nem tudok arról, hogy létezne ilyen. (Erről a társaságból többeket is megkérdeztünk, s mindenki egyöntetű igennel válaszolt.)

– Van-e összetartás az itteni cigányság között?

– Ez nem mondható el. Van kb. 10 cigánycsalád, akik nem rokoni alapon összejárnak. De nincs kialakult kolónia, se mafiaszerű összetartás. Mohácson

Kovács István, Orsós Sándor, Mihálovics Pál, Czenner Károly, Mihálovics Péter

lyos lehettem, amikor elkezdtem komolyabban tanulni. Édesapám biztatására a billentyűs hangszereket választottam. Hallottam valakitől, hogy van Mohácson egy tanár, aki harmonikát is tanít. Édesapám vett egy hangszert, és 19 éves koromig egyfolytában tanultam. Akkor Pécsre kerültem, Keresztes Lajos bácsi tanítványa lettem. Már zenekarban muzsikáltam, bejártam az egész országot, megszereztem a kategóriavizsgát is. Nagyon szép évek voltak. 1987-től a Kék Dunában játszottam négy évig. Utána egy vállalkozásba kezdtem, kocsimát nyitottam a piacon. Ám ez hat hónapon belül tönkrement. Azóta nem fogtam újba.

– Pali, ugye te vállalod a cigányságodat?

– Hogyne, büszkén vállalom, hiszen az vagyok.

– Hogy érzed magad ma Mohácson?

– Nagyon jól, hiszen a város nagy része ismer, s engem még a származásom miatt semmilyen bántódás nem ért. Sőt, azt sem tudom, hogy kitől kellene tartanom. Ha feszültek vagyunk is, az nem a bőrfejük miatt van.

– Szerinted igaz-e az, hogy a cigányság néhány esetben provokálja a támadásokat –

De a magyarok közül is sokan ezt teszik, de ez az égvilágon senkinek sem tűnik fel. Hát nem érdekes? Véleményem szerint ezt az egész kérdést nem lenne szabad „fajra” lefordítani.

– Megőrizhető-e hosszútávon az a kultúra, amit te és az egész zenészdinastiátok képvisel? Látsz-e erre esélyt?

– Nagyon nehéz erre válaszolni. A gyerekek ma már csak úgy tudnak megtanulni zenélni, ha van valami más jövedelemforrásuk is, mert csak a muzsikálásból ma már megélni sajnos nem lehet, csak akkor, ha valaki nagyon profi, s persze szerencséje is van. Amit én összemuzsikáltam, abból nem tudom biztosítani a fiamnak azt a tanulási lehetőséget, hogy profi legyen. Viszont a kultúrát amatőr szinten is lehet őrizni, vagy talán igazán csak úgy. Ahhoz nem kell profinak lenni.

– Te beszéled a nyelveteket?

– Igen, én beszélem az olaj nyelvet. A gyerekeim már nem beszélnek, azért, mert nekem nincs kivel olajul beszélnem a családban, így nem tudták tőlem megtanulni. Ezt nagyon komolyan sajnálom.

– Beíratnád a fiadat – ha lenne ilyen – egy cigány tannyelvű iskolába?

nem futnak össze a szálak, de ezt magunk között sem fogadnánk el.

– Mi a véleményed a mohácsi Roma Egyesületekben folyó munkáról?

– Azt tudom, hogy létezik ilyen, azt hiszem, ezekből kettő is van. De meglehet, hogy három. Konkrétan viszont nem tudom, hogy mit csinálnak ott. Az biztos, hogy ott sem lehet nagy összetartás, mert akkor csak egy lenne belőlük. Erről a témáról nem szeretnék többet mondani, de mit is mondhatnék – még megvagyunk.

Beszélgésünk végén fedezük fel, hogy a zenéről – amiért tulajdonképpen jöttünk – alig-alig esett szó. Úgy látszik, most másról kellett beszélnünk. A zenéről pedig talán majd egy következő alkalommal.

Hazaindulunk. Már este van. Odabent egy nép, s millió azonos sors. Odakint pedig:

„Sötét a város, ráfeküdt az éj, más tájakon kalandoz a Hold,

lehúnyták szemeiket az arany csillagok.

Olyan fekete a világ, mint a kibérlett lelkiismeret.”

GYZS, MB

Bukovinai székely találkozó Sombereken

Hadikfalvi búcsú Nagyboldogasszony napján

1993. augusztus 15-én A Székely Találkozó programja:

A rendezvény a hadikfalvi, Nagyboldogasszony napján tartott búcsúhoz kapcsolódik, annak hagyományait felelevenítve fog zajlani.

9.00 óra

A négy bukovinai falu – Andrásfalva, Józseffalva, Istenegyház, Fogadjisten – keresztalja egyházi énekeket énekelve érkezik a sombereki katolikus templomhoz. A templom előtt a hadikiak fogadják és köszöntik a búcsúba érkező vendégeket.

10.00 óra

Szentmise a sombereki katolikus templomban.

A szentmisét Kerekes Szilveszter hadikfalvi születésű, Mohácson élő és dolgozó plébános celebrálja. Orgonál Kere-

kes Andrea, 5. osztályos tanuló. 11.00-11.30

Emlékfa avatás. Somberek lakossága a Bukovinai Székely Találkozó emlékére emlékfát állít a templom melletti téren. Az emlékfát Szóts Zoltán, középiskolai tanár, a Vögysegi Múzeum igazgatója avatja fel. Két egyházi ének előadásával közreműködik a hertelendfalvi (Al-Duna) székely hagyományörző együttes.

14.00 óra

A hagyományörző együttesek műsora a Művelődési Házban. 19 együttes mutatja be műsorát.

A műsorban fellépő együttesek: Aparhant, Báticasék, Bonyhád, Csátalja, Érd, Gara, Hőgyész, Lengyel, Izmény, Kakasd, Mőzs., „Hargita” E., Mőzs, Palotabozsok, Sombere-

rek, Véménd,

Egyházasokzár – Csángó E., Hertelendfalva – Al-Duna, Székelykeve – Al-Duna, Csernakeresztúr – Erdély

A műsor után Székely Bál lesz a GRANÁRIUM táncteremben.

Kiállítások a Falumúzeumban:

– Németh Kálmán életét és munkásságát bemutató fotók, újságcikkek, levelezések.

– Lőrincz Péter bonyhádi székely festő kiállítása.

– Az öt bukovinai falu temetőjében 1994-ben felállítandó emlékfá kiviteli tervei.

A találkozóra mindenkit szeretettel várunk! Jelentkezni a helyi hagyományörző csoportoknál és Bonyhád, a Művelődési Házban lehet.

1093 MOHÁCS 1993

Múltidéző
NapszemüvegMozaikok
Mohácsról 100, 50,
25 és 5 évvel
ezelőtti újságok
alapján

Kezdjük a múltidézőt „egy jó és egy rossz hírel”, melyek a vízhez kapcsolódnak!

„Az új Dunavágás

Két esztendő előtt a földművelésügyi miniszter városunk alatt, hol a Duna egy nagyot kanyarodik, új átmetszést készíttetett. Ez az átmetszés egyfelől Albrecht főherceg bellyei uradalmát védelmezte a partbedőlés és árvíz ellen, másfelől a közérdeknek is szolgált, amennyiben a hajók útját mintegy félóránival megrövidítette. Az új ágon eddig csak apró gözcsők jártak át, kedden azonban a „Drau” személyszállító gözcső kapitánya is kereszttül evezett hajójával, ami – tekintve a jelenlegi alacsony vízállást – arra mutat, hogy a Duna ez új medrének azonfelül, hogy Albrecht főherceg érdekeit védelmezi, tényleg országos hivatása is van.”

„Életmentés az uszodában

A Bárány-féle dunai fürdő uszodájában a lefolyt hét egyik napján egy fürdőző mérszázalékos béklyót egy társa tréfából a víz alá buktatott. A tréfa azonban majdnem annak életébe került: a víz alá buktatott egyensúlyát veszítve, kellestén továbbmaradt a víz alatt, úgyhogy eszméletét veszítette. Ezt abból lehetett következtetni, mert midőn a víz a mérszázalékos testét először felvetette, az csakhamar ismét elmerült. Társa erre annyira megijedt, hogy nem bírt mozdulni a helyéből. Freund Samu kereskedő, a fuldokló testének másodszori felbukkanásánál észrevette a veszélyt, ruhástól rögtön beugrott a vízbe, és kimentette azt. A Freund által nyújtott segély nélkül, a fuldokló harmadszori felvetődésénél valószínűleg már csak holttestét lehetett volna kiemelni a vízből.”

A régi újságok lapozgatása során egyre inkább úgy tűnik, hogy egyes jelenségek megszűntethetetlenek.

„A temető tolvaja

Temetőnkben a díszesebb sírok virágai régebbi idő óta következetesen el-eltűntek. A fosztogató nem elégedett meg a

virágok egyszerű leszakításával: gyökereitől kitépte ezeket, és hazavitte magával. Most végre kézrekerült a hírhedt tolvaj – egy helybeli iparos neje személyében. Rajta csípték, mikor a sírokat fosztogatta, s nyomban följelentették a községi bírónál.”

Az utcák átkeresztelésének korát éljük, de így volt ez száz éve is.

„Utcaink elnevezése

Városunk képviselőtestülete annak idején bizottságot küldött ki, hogy városunknak eddig még névtelen, valamint elavult vagy nem megfelelő névvel bíró utcáinak és tereinek elnevezése iránt javaslatot tegyen. A bizottság oly neveket keresett, melyek általában ismeretesek és részint az illető utcával némi összefüggésben vannak, részint hazánk és városunk történetében szereplő férfiak érdemeinek némi megörökítésére alkalmasak. A képviselőtestület a bizottság által kidolgozott javaslat elfogadásával az utcák neveit a következőkben állapította meg:

1. Király-utca – az eddig, több helyen terekkel megszakított, és épp ezért több részre osztott főutcának a sóháztól a vásártérig terjedő része

2. Széchenyi-tér – a mostani kiköveztet vásártér a tervezett polgári iskoláig

3. Koronaherceg-utca – a főutcának a Hoffman-féle háztól az eddig Lénárd-utcaig terjedő része

4. Deák-tér – a mostani átlatvására tér...”

„Örökzöld” téma a játszótérek állapota is.

„Gyermekjátsszótérek Mohácson

Kaptuk az alábbi levelet: Igen Tisztelt Főszerkesztő úr!

Nyugdíjas tisztviselő lévén sokat sétálgatok a város parkjaiban, s élvezem a parkok játszóterein összesereglett gyermekereget. Mohácscon az utóbbi években határozottan erősödött a szüléstartás, s ez meglátszik a játszótéren is. Sajnálatos módon azonban megállapítanunk, hogy a jövő kis virágoskertjével nem sokat törődnek itt nálunk. A Szepessy-parkban pl. már csak egy körhinta van, de az is kidőlt, aki a park őrzésével, vagy gondozásával van megbízva, annak rendbehozatalát nem találja sürgősnek.

Nem tudom, kihez tartozik tulajdonképpen a gyermekjátsszótérek gondozása, de ennek a kérdésnek megnyugtató megoldásához még pénz sem kell.

A városban nem probléma pl. a homok megszerzése, s néhány kocsi homok mindkét játszótérre a kicsinyeknek határtalan örömet jelentene. Aztán ott állnak a hinták üres faállványai, bizonyára megvannak azok a hinták is, miért nem lesznek azok felszerelve? S ha véletlenül nem volnának meg? Jelentéktelen költséggel lehetne újakat szerezni. Jelentéktelen apróságok, amikhez nem kell más, csak szeretet a kis gyermek iránt, s egy csapással megoldható...”

Az 1968-as augusztusi Dunántúli Naplóban – ahogy ez általában lenni szokott – egy termeléssel kapcsolatos írás található Mohácsról.

„A gépjárató vállalatok ragaszkodnak tsz-partnereikhez

...A mohácsi-szigeti tsz gépjárató társulás augusztus 15-én, a sásdi szeptember 1-én kezd meg működését. E két társulás mellett szól az, hogy egy korábban felszámolt gépjárató vállalatot vettek át, s ezt a kapacitást akarják kihasználni. De lám már ezeken is kísért az ipar csábítása. Simonovics András a mohácsi-szigeti Dunavölgye Tsz elnökhelyettese azt mondja: „Kapacitásunk kb. 50 százaléka az iparban akarjuk lekötöni, mivel folyamatos és biztos munkát ad. A mezőgazdaság megrendelése kampányszerű, novemberből márciusig olyan erős, hogy a létszámunk ötszörösét kéne felvenni, nyáron pedig elbocsáthatnánk a dolgozókat, mert a mezőgazdaság nyáron alig ad munkát.”

A munka után következzen a szórakozás! Néhány hete kezdődött az 1993-as Ki mit tud?. 1988-ban mohácsi zeneiskolásokért szurkolhattunk.

„A Mohácsi Zeneiskola részűvös kvintettjének Ki-Mit-Tud-os szereplését szerda este láthattuk a televízióban. Petrovics Emil, zeneszerző, a zsűri tagja igazán elismerően szölt városunk ifjú zenészeinek teljesítményéről, s ezzel méltatta az iskola tanárának, Dobos Józsefnek a munkáját is. Sajnos, nem ök jutottak tovább...”

Összeállította: Sándor Valéria, könyvtáros

Fő-utca, háttérben a Hosi emlékművel

Művelődési múltunk helyszíneinek
vázlatos áttekintése (III. rész)

A legényegylet 1906-ban vette birtokba végleges székházát a Szent János utcában. Már 1891-ben megalakult az Adolf Kolping szellemét zászlajára író Mohácsi Katolikus Legényegylet, de az első másfél évtizedben egyik ideiglenes otthonból a másikba kényszerült vándorolni. Működésének két fő profilja egész fennállása alatt a vallásos szellemű ismeretterjesztés és a színjátszás maradt. Az először 1908-ban ünnepélyesen meghirdetett „szabadtanfű” helyi és Pécsről meghívott előadói – egyetemi és középiskolai tanárok – zsűfólásig megtelt székcsorok előtt járhattak hozzá Mohács szellemi és erkölcsi gazdagításához. Az érdeklődés széles skálájának szemléltetésére két konkrét adat: 1928-ban eszperantó tanfolyam indult a legényegyletben, 1942-ben a gregorián ének és zene világról adhatott elő Kövesi József. Az évtizedek során megszámlálhatatlan orvosi, jogi, etikai és történelmi témáról jutott itt ismeretekhez a minden korosztályból verbuválódó hallgatóság.

Aligha volt látványosabb fordulata a helyi kulturális életnek, mint a „faalkotmányú aréna”, a nyári szinkör megnyitása 1904-ben. Ettől az időtől kezdve természetesen itt léptek dobogóra a nálunk időző színtársulatok. Az eltávoztott Lenin-szobor lépcsőépítményének egykori helyén emelt, tetszős szinkör jóval kedvezőbb technikai adottságokat biztosított az előadásoknak, mint előzőleg a Fehér Kereszt vagy az iparoskör. A négy és fél évtizedig művelődésünk fő helyszíneül előlépett arénában 1907-ben mozielőadásra is sor került.

A nyári félévben minden koncertet itt rendeztek, többnyire pécsi vagy fővárosi vendégművészekkel. 1912-ben hatalmas szereplőgárdát megmozgató passiójátékra került sor, kicsit Oberammergau féle kacintgatva... 1925-ben a pécsi szimfonikusok első mohácsi koncertje, 1929-ben a könyvheti irodalmi műsor, 1930-ban a leventezene- kar hangversenye, 1933-ban a mohácsi szimfonikusok bemutató koncertje, 1937-ben a Dunántúli Dalostalálkozó és a finn kultúra estje, 1940-ben Mécs László papköltő bemutatkozása, 1943-ban Gyurkovics Mária operaezenekesének és a Forrai-kamarakórusnak közös műsora avatta egyre rangosabb kultúrcentrummá a szinkört. Lebontásáig még két jelentős rendezvénynek adott otthont: 1947-ben Szabó Miklós operaezenekes bemutatkozásának és 1948-ban a Széchenyi téri iskola Kövesi Józsefné által rendezett verses-zenés összeállításának.

Az 1905-ben megalakult Mohácsi Sokácok Magyar Olvasóköre évtizedekig két kicsiny szobában, a Tomori utcában szorongott. Működvelő színjátszógardája és folklóre-gyűjtése többnyire az iparoskörben mutathatta be tudását. 1920-ban létesült, Schneider Lajos vezette énekkara műsoros bálakon és a sokác szentmisen adott számot színvonaláról. Csak 1937-ben nyílt meg a sokác kör székháza, mely évtizedes sérelmek után most kapja vissza eredeti rendeltetését.

Az 1910-ben (roskátag, földszintes elődje helyén) föl-épített Korona szálló és étterem szintén részévé vált a művelődési otthonok helyi hálózatá-

Bojtár László

Száz fajta
napszemüveg
6 különböző
fénytörő és
fényvisszaverő réteg

Polaroid szabadalom
Fényképész üzlet
Szabadság u. 13.

Nyeremény-
szelvény
II/16

Lapunk következő száma augusztus 21.-én jelenik meg. Lapzárta augusztus 13.-án, 16 órakor, az augusztus 20.-i ünnep miatt!!!

Ha Ön 14 óráig
leadja hirdetését,
már aznap
látható a
képűtségben
(Duna-Part TV).
Személyesen a
Mohácsi Hirdető,
Szabadság u. 13.
alatt, vagy
telefonon a
69/311-447
számon.

COMMODORE 128
D jutányos áron, sür-
gősen eladó.
Érdeklődni a Mohácsi
Hírlap szerkesztőségé-
ben.

FORMA 1
FORMA 1 jegyek a
Mohácsi Ibusz irodá-
ban még minden
mennyiségben kapha-
tók. A futam ideje: au-
gusztus 13-14-15
Tel.: 311-531

Műsorok

A Bartók Béla Művelődési Központ rendezvényei

A Művelődési Házban
7.-én 21 órától Coctail bál
11.-én 9 órától Török ruházati vásár
12-13.-án 9 órától Virágvásár
16.-án 9 órától Bálavásár
17.-én 9 órától Nadragvásár
18.-án 9 órától Turkáló
21.-én 21 órától Asterix bál

Moziműsor

06-08. A sárkány – Bruce Lee élete
(színes amerikai)
R.: Rob Cohen. Fsz.: Jason Scott Lee, Lauren Holly, Robert Wagner. T.: A film Bruce Lee halálának huszadik évfordulójára készült, özvegyének életrajzi regénye alapján.
09-10. Oroszlánszív
(színes amerikai)
R.: Sheldon Lettich. Fsz.: Jean-Claude Van Damme, Lisa Pelikan. T.: A belga származású akciósztár, Jean-Claude Van Damme legkeményebb filmje, amelyben az ex-Kickbox világbajnok idegenlégiós szökevényként Los Angeles illegális bokszarénájának válogatott erősségeit pofozza, üti,

vágja, rúgja halomra, hogy igazságot szolgáltatson bátyja özvegyének.

11-12. Thelma és Louise
(színes amerikai)
R.: Ridley Scott. Fsz.: Susan Sarandon, Geena Davis. T.: A film Thelma és Louise története, akik ártatlannak induló utazásuk során új világot, nagyobb és mélyebb barátságot fedeznek fel.
13-15. A terror iskolája
(színes amerikai)
R.: Daniel Petrie. Fsz.: Sean Astin, Andrew Divoff, Louis Gossett. T.: Egy dél-amerikai drogbáró fia, túsok hulláit hagyva maga mögött, egy kizsárolt repülőgéppel az USA-ba tart, hogy kiszabadítsa apját, akit az amerikai bíróság elé fognak állítani...
16-19. Banya csak egy van
(színes amerikai)
20-22. Apáca-show
(színes amerikai)
R.: Emile Ardolino. Fsz.: Whoopi Goldberg, Maggie Smith, Harvey Keitel. T.: A bővérű Delois egy másodosztályú kaszinó, másodosztályú énekesnője. Egy nap véletlenül tanúja lesz egy gyilkosságnak és menekülnie kell. Barátai egy apácázárdába rej-

tik el...

Kertmozi

09-10. Air Amerika
(színes amerikai)
R.: Roger Spottiswood. Fsz.: Mel Gibson, Robert Downey. T.: Laosz, 1969. A szomszédban dül a háború, az Air America légitársaság nem titkolt célja a fegyvercsempészet. Némelyek azonban kábítószkereskedelmet is folytatnak és ez már kezd feltűnő lenni...
11-12. Micsoda nő ez a férfi
(színes, mb. angol filmvígjáték)
R.: Chris Monger. Fsz.: Julie Walters, Adrian Pasdar
16-17. Fehér sivatag
(színes amerikai)
R.: Roger Donaldson. Fsz.: William Dafoe, Mary Elizabeth Mastrantonio, Mickey Rourke. T.: Az új-mexikói Fehér Sivatag sötét titkok nyugvóhelye. Mindenről semmit sem sejt az egyik poros kisváros seriffje. Békés egyhangúságban telnek napjai mindaddig, amíg egy reggel egy halott FBI ügynökre nem bukkan lakhelye határában...
18-19. Apáca-show
(színes amerikai)

„...A füredi Anna-bálon...”

... táncolhattunk az ismerős melódiára, mégis másképpen szólt most, mint évekkel ezelőtt. Ma már Mohácson az Anna bál fénye leáldozóban van. S ez az „érdem” semmiképpen nem a rendezőségnek köszönhető, hanem sokkal inkább annak,

ni” a színpadra óriási csokorral táncolhattak tovább. A talpalávalóról az Asterix zenekar gondoskodott. Az idei Anna bál szépeit is ők választották meg, Mintál Mariann és Lukács Irénét a szépségverseny résztvevői közül, Szabó Gabriellát pedig a

gettünk, hogy hova tűntek a „magyar viccek”, miről lehet, miből „érdemes” ma viccet csinálni. A közel háromnegyed óras műsorban az előadók nagy tisztelettel fordultak a közönséghez. A közönséget azonban saját „problémái” jobban fog-

Az Annák köszöntése

Fotó: Hírváth Tibor

hogyan változik a világ és mi is változunk benne. Elmúlnak az évek, elmúlnak a hagyományok is. Talán nincs igényünk arra, hogy „megmértessünk”. Nem gondolom, hiszen olyan sok szép, fiatal leány táncolt a bálon, mégis kevesen vállalták a „kihívást”. Azok az Annák, Anikók, akik „fel mertek men-

közönség soraiból. Az első három helyezett jutalma egy éves bérlet a Művelődési Ház valamennyi báljára. Amíg a közönség ropta a táncot, addig a műsorban fellépő Szelleműrtökkel mulattam és mulattam az időt, Orbán Sándorral és Nagy Lászlóval.
Többek között arról beszél-

lalkoztatták, mintsem felszabadultan átadta volna magát a HUMORNAK.

Így jártuk el a „táncot” 1993. július 24.-én este, szombaton a „...MOHÁCSI ANNA BÁLON...”

Török Zsuzsanna
Martus Mónika

Iskolatáska a nyerevény!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13					14						
15				16		17			11		18
		19							20		
21	22					5					
25		1						23			7
28			9					27			
30				31				29			
33								32			
					35	36		37	38		
39	40			41				42			8
44		4		45			46		47		
48		10									6
		2									

IR-BER
Papír, írószet, irodaberendezés
Mohács
Szabadság u. 24.
Tel.: (69) 311-500

Az ábra jobb alsó sarkában megszámozott négyzetek betűit összeolvasva az IR-BER egyik speciális szolgáltatását kapja megfejtésül. Ezt kérjük szerkesztőségünk címére beküldeni, legkésőbb augusztus 19.-ig. A szerencsés nyertes nyerevénye egy iskolatáska, melyet az IR-BER ajánlott fel. A sorsolás augusztus 25.-én lesz a Duna-Part TV „NYERŐ” telefonos játéka keretében, 19 órakor.

Kérjük, a levelezőlapra ragasszák rá a 9. oldalon található nyerevényeszelvényt, mert csak így vehetnek részt a sorsoláson.

A 14. számban megjelent rejtély megfejtése: ÚSSZON NAPONTA. Az ingyenes uszodabérletet a '93-as szezonra Nehr Ákos mohácsi lakos nyerte. Gratulálunk!

Vízszintes:

1. Kertész Mihály rendezte amerikai film címe 13. Indusztrális 14. Igazságként elfogad 15. A világtól elvonultan élő, magányos 17. Baszk terrorszervezet 18. Építőanyag 19. Egyházi átok 21. Zenei hangok 23. Ipa 25. Észak-oroszországi félsziget 27. Alaktalan 28. Könynyűfém rövid neve 29. Dunántúli folyó 30. Olasz filmrendező (Dino) 32. Hangjával jelzést ad 33. Észak-Atlanti Szövetség 34. Némán inog! 35. Réteg valamely felületen 39. VY 41. Régi súlymérték 42. Kelt téstárból készült péksütemény 44. Átalakulás folyamatában a közbeeső állapot 47. Megbosszulá 48. Érzéketlenség, közömbösség

Függőleges:

1. Színes nyári rendezvény Debrecenben 2. Osztrák és perui gépkocsik jelzése 3. Margarin márkánév 4. A haszonbérletért fizetendő díj 5. Az utolsó magyar királyné 6. Kicsinyítőképző 7. Alkotórész 8. ...Pavone, olasz énekesnő 9. Szó a Halotti beszédből 10. Páratlanul néma! 11. Csuk és ... (Gajdar mű) 12. Maugham önéletrajzi regénye 16. Latin kötőszó 20. Elbeszélő költemény 22. Háztartási csomagolóanyag 23. A túlnyomás jele a fizikában 24. Csillagkép 26. Rest 31. A Jupiter egyik Holdja 32. Díszes terem vendégek fogadására 35. Pénzintézet 36. Állatot ellát 37. Motívum 38. A nátrium és a tellur vegyjele 40. YTÉ 41. Farmer márká 43. Léc betűi keverve 45. Emel! 46. Személyes névmás

BRADITS JÓZSEF

Kolbe emlékkiállítás

Halálának harmadik évfordulóján kiállítással emlékezik meg a Bartók Béla Művelődési Központ a város neves festőművészeiről, Kolbe Mihályról.

A művész hagyatékából özvegye bocsátotta rendelkezésre azokat a, kiállításon még nem szerepelt, kisméretű fej tanulmányokat, arcképeket, melyeket Bauhoffer József válogatott.

Az 50 eredeti mű augusztus 13.-tól szeptember 5.-ig tekinthető meg a Kossuth Filmszínház emeleti kamaratermében. Nyitva: hétfő kivételével naponta 10-18 óráig.

Marocco

építőanyag-értékesítés a mindenkor legkedvezőbb áron.

F. kavics, f. homok, betongerendák, bélestestek, falazóanyagok, burkolótegélak, épületfa, lécz, deszka, cement, mész, mészhidrá, nyersbeton.
(Mixer-es kiszolgálással is.) BRAMAC tetőcserepek, hungvelux ablak, egyéb nyílászárók.
Egyéb építőanyagok megrendelhetők:
hétfőtől péntekig 6 órától 16 óráig.

Marocco Kft.
Mohács, Budapesti u. 33.
Tel.: (69) 322-840, telex: 12-550
Fax.: (69) 322-845

Csavarok, zárok, vasalatok nagy választékban!

Ezen kívül:
Létrák, polcelemek és még sok hasznos apróság!

Szolgáltatásaink:
Kulcsmásolás helyben, gravírozás, rőzmunkák megrendelése!

Cím: Mohács, Szentháromság u. 6
Tel.: (69) 322-710

Kedves János kiállítása

Augusztus 18.-tól a Mohácsi Jenő Városi Könyvtárban Kedves János mohácsi festő képeiből nyílik kiállítás.

A kamaratárlat szeptember 5.-ig tekinthető meg a könyvtár nyitvatartási idejében.

A „Lánycsöki Népház” augusztus 20-i programja Szűrös Mátyás, Bikini koncert, utcabál, tűzijáték

10.00 órakor	Térzene a Népháznál	16.00-17.00	keknek
10.00 órától-estig	Vásári vígságok: körhinta, céllövölde, népművészek stb...	17.00-17.30	Női futballmérkőzés
10.00-10.30	Horgászok vetélkedője: célbadobás, tesztlap stb...	17.30-19.00	Szűrös Mátyás ünnepi beszéde (Országgyűlés alelnöke)
10.30-12.00	Gyerekek vidám vetélkedői: kötélfűzés, lángosevés stb...	19.00-20.00	Kövérék-sóványak futballmérkőzése
10.30-12.00	Halászléfűző verseny	20.30-22.00	Montaine Bike kerékpár sorsolása, lovaglasi lehetőség
12.00-14.00	Ebéd	22.00 órakor	Bikini koncert (utcabál) az ált. iskola udvarán
14.00-15.00	Focisuli	22.00 órától	Tűzijáték a Népháznál
14.00-15.00	Montaine Bike bemutató		Sing bál hajnalig
15.00-16.00	Munkakutya bemutató		
	Lovaglasi lehetőség gyere-		

Olvasói levelek

Szobor az úttest közepén..

A régi városiak még jól emlékeznek az egykori Szentháromság szoborra, amely a jelenlegi gyalogátkelő helyén állt. Most a szobor nem az eredeti helyére kerül vissza. Felmerül a kérdés: miért? Talán azért, mert így a forgalmat akadályozva meg lehet valósítani a sétálóutcát?

A lakosság véleményére újfent senki sem volt kíváncsi, egy-két ember eldöntött mindent, a városrendezést pedig önös érdekektől vezérelve rá-

kényszerítik a lakosságra. Felmerül az is, hogy az elbarikádolásra is azért volt szükség, hogy még véletlenül se derüljön ki a szobor helye?! Valóban úgy tűnik, hogy szándékosan helyezték a forgalom útjába talán azért is, hogy ha majd jön egy váltás, akkor legyen indok az újbóli elbontásra.

De van itt más is! Még csak a talapat látszik, de ebből is jól látni, hogy ez egy modern szobor lesz, nem a megszokott, az igazi Szentháromság-szobor.

Én a magam részéről ennek nem örülök, mert a világ minden táján megvan az egységes formája, alakja és ettől eltérni mégsem ildomos. A sétálóutcát pedig olyan helyen kellene kialakítani, ahol védelmezhetnék a meglévő fákat, nem egy aszfalttömeg, hanem árnyat adó fasor szegélyezné a sétálni vágyók (?) „tömegét”. Erre nagyon jó hely a Dózsa Gy. utca egészen a Zeneiskoláig...

Winkert László

Íme egy levél. Ismét ugyanattól a személytől. Ismét hemzseg a valótlan feltevésektől.

Miért közöljük mégis? Hogy ne mondhasák lapunkról – mint legutóbb Németh György olvasónk írta levelében –, hogy mindig csak az egyik oldal véleményét ismeretjük. Habár fogalmunk sincs melyik oldalát, s hogy hány oldal van. Amúgy sincs kedvünk egyik oldal mellett sem leragadni.

Winkert László leveléből sütt, hogy írója egyrészt jelentős információ hiányban szenved, másrészt kényszerképzetek gyötörhetik, hiszen minden mögött alantas hátsó szándékot tételez föl.

De vegyük sorba. Az új Szentháromság szobor valóban nem pontosan a régi helyére kerül. Több oka van, egyik sem titok, egyik sem hátsószándék. Dévényi Sándor, Ybl-díjas, a szobor építészeti tervezője, a mohácsi illetékes építészekkel konzultálta, javasolta a módosított helyet. Ennek meghatározásában több szempont játszott közre:

1. A régi szobor a Koronát kivéve földszintes házak között érvényesültni tudott, a környezete megváltozott, a negyedik sarok is többszintes beépítésű lesz, az új szobor nem látszana a főutcáról.

2. A Szentháromság szobor a Hősi Emlékművel tenge-

tározza a főutcát egészen a Dunáig.

3. A Közüti igazgatósággal út-tulajdoni, és forgalom-szervezési okok miatt egyeztetni kellett.

4. Az útkereszteződés alatt kanyarodó fő közművezeték van, amit figyelembe kellett venni.

5. A Szentháromság szobor valóban része, ha tetszik lezárása a leendő sétálóutcának, bár az sokak szerint a Dunáig is elmehetne.

Sokan sokszor megrágták ezt a dolgot, s bizony elég nyilvánosságot is kapott, csak figyelni kellett volna. Nem tudom, kinek lehet „önös érdeke” egy szobor helye? Minden építkezési területet körbe szoktak venni palánkkal, biztonsági, balesetvédelmi okokból, szó sincs elbarikádolásról, titkolózásról.

Meglep Winkert úr kolumbuszi felfedezése, hogy ez egy új szobor lesz. Ugyanis több, mint egy éve Mohácson nyilvánosan, a tervezők részvételével bemutatóra került a makettje, amely ezután kb. 1 hónappal a Fogadalmi templomban közszemlére volt téve. (Azelőtt ilyen nyilvánosságot egyetlenegy mohácsi szobor felállítására sem kapott!)

Felhívom figyelmét, hogy a „világ Szentháromság szobraiban” valóban van egy közös és egységes dolog, mégpedig az, hogy az Atyát, Fiút és Szentléleket ábrázolja. De már a barokk korban is (ami-

kor ezek készültek) teljesen eltérő volt a szobrászati és építészeti megfogalmazásuk (van 1 oszlopon álló, 3 oszlopon álló, földgömbön vagy felhőn ülő, a szentlélek is más-más ábrázolásban jelenik meg, galamb vagy dicsfény képében, van ahol alul is szoborcsoport öleli körül a fő-témát, lásd.: budai vár és még számtalan változat létezik). Ma nem a barokk korban élünk, de az új mohácsi szobor megtartja a szoborcsoport és megőrzi a tartó oszlopok hármasságát is.

A sétáló utcába pedig már 2 éve megvették a fákat. Ezenkívül pedig a sétáló utcák egész Európában, teljes szélességben a gyalogos forgalmat biztosító, központi fekvésű, nem túl széles utcák.

Mohácson ezen a rövid leszűkült utcaszakaszon található az a néhány városképi jelentőségű régi épület, amely a régi városból megmaradt, s erre a szakaszra nagyon ráfér, hogy megszabadítsák a járműforgalomtól.

Mindezek ellenére önnek szíve-joga, hogy sem a szobor, sem a sétáló utca, sem a városrendezés ne tetsszen. Kérem azonban, hogy barátkozzon meg azzal a gondolattal, hogy Önön kívül mások is szívükön viselik a város gondjait, bajait. Itt élünk, s mindannyian azt szeretnénk, hogy szebb és jobb legyen.

Köveskúti Péter

Tizenkét hét a mohácsi kórházban

Április elején rosszul lettem miatt a kórház belgyógyászati osztályára kerültem, szívburok gyulladással. Keringési rendellenesség miatt innen az intenzív osztályra vittek, ahol dr. Rajnai Ilona mentette meg az életem. A doktornőnek és segítőinek szeretném megköszönni a gondos kezelést és ápolást, amit három héten keresztül éjjel-nappal nyújtottak. Aki még nem került ilyen helyzetbe, nem tudja és nem is tudhatja, mit jelent szá-

momra az életbenmaradás. Azóta minden nap egy ajándék, és ezt az ajándékot a mohácsi kórház intenzív osztályától kaptam. Valamint dr. Debreceni László kórház-igazgató, dr. Sas Mariann, és dr. Szakál Piroksa összehangolt munkájának eredménye, hogy ismét itthon lehetek. Az igazgató úr Budapestre is elküldött ellenőrző vizsgálatra, ahol elégedetten nyilatkoztak az állapotomról és a jó közbeavatkozásról. Köszönet illeti

Laci „főnövért”, Terikét és a két osztály többi nővérét. Élek és ezt köszönöm!

Jelenleg házi orvosom, dr. Fekete Mária felügyel rám és hazaérkezésem alkalmából egy nagy orosz-krémtortát küldött, ugyanis megfogadta, ha életben maradok és hazakerülök, egy tortával fog köszönteni. Ezért a figyelmességért is köszönet jár.

Pettendi Miklósné

Tisztelt András Kolléga!

A Mohácsi Hírlap előző számában olvasói levelében kétszer is megemlíti nevemet, nem éppen dicséretileg.

Ha valakinek a megnyilatkozását bírálni kívánja, a legkevésbé, ami elvárható, hogy figyeljen oda, hogyan hangzott el az a mondanivaló.

Mint pedagógusnak, Önnek is tudnia illenék, hogy a

Pedagógiai Intézet nem kompetens egy igazgatói pályázat elbírálására, mert nem az a feladata. A Pedagógiai Intézet – melynek több munkatársával jó kapcsolat van – szolgáltató szervezet, és nem szakmai tanácsadó, véleményező intézmény még akkor sem, ha a Regionális Oktatási Központ, melynek még nem épült ki a szakértői hálóza-

ta, hozzájuk irányította a pályázatát.

Levele következő bekezdéséből úgy tűnik, hogy tölem félti a demokráciát. Bízom benne, hogy akik az elmúlt 30 évben Mohácson végzett munkámat ismerik, másként vélekednek.

Üdvözlettel:
Kovács Győző

Bárban 3 szobás, gázfűtéses, összkomfortos családi ház eladó. Melléképületek, présház két pincével, kert, kábel TV bekötve. Szoc. pol. és kedvezményes házvásárlási hitel igénybevehető. Erd.: Bár, szabadság u. 51., vagy a bárni büfében!

Újabb NB II-es együttese van Mohácsnak! Női kézilabdások készülődése

Egy „kiscsapat” lehetőségét kapott arra, hogy az NB II-ben indulhasson a bajnok visszalépése miatt. A mohácsiakat ezt vállalták, így most készülődhetnek a bajnokság rajtjára.

Mindezt azonban igen kemény munka után érték el a 22

volt, igaz sok esetben 1-2 góllal mentek el a mérkőzéseik. A csapat egyre egységesebb és erősebb lett. A mostani bajnokságban már jól szerepelünk, és egy pécsi csapat visszalépése – az NB II nem vállalása – miatt lehetőséget kaptunk a magasabb osztály-

tóttuk „számszerűséghez”. Fontos az utánpótlás nevelése, ezt is szeretnénk erősíteni, megfelelő háttérrel biztosítani a nagycsapatnak.

– Jelenleg nehéz helyzetben vannak az egyesületek. Milyen anyagi háttérrel rendelkezik a csapat?

Andrási, Bálint, Predács, Hafner, Cséperka, Vértes, Erdős, Mányoki, Halasi, Simon, Vő, Zombori

Az MTE NB II-be jutott női kézilabda csapatának tagjai

év körüli átlagéletkorú csapatokkal. Az MTE a város önkormányzatával biztosítja a feltételeket, lehetővé teszi a csapat indulását. A csapat sikerének Kovács Oszlár Ferenc, edző, akinek „élete” a kézilabda. Mohácsi edzősége előtt Siklóson, Komlón, Bólyban, majd Mohácson volt aktív játékos. Időközben elvégezte az edzői tanfolyamot, majd elfogadta a kihívást, és átvette a mohácsi leánycsapatot.

Alapos és komoly munkával lépett előre a csapat. A kezdeti – ifi korosztályban – nehézségek után jöttek az eredmények, igaz közben „kiöregedtek” néhányan a korosztályból.

– Ekkor dönteniünk kellett: vállaljuk a felnőtt bajnokságban való szereplést, vagy megváltunk néhány játékosunktól. Mi az első megoldást választottuk, és most már utólag meg lehet állapítani, hogy jól választottunk. A „tanulópénzt” megfizettük, hiszen az első évben sok nehézségünk

ban való szereplésre. Újra komoly döntést kellett hozni. E nnek az eredménye a mostani indulás.

– Milyen játékosállománya van a csapatnak? Jöttek-e új játékosok? Milyen elképzelésekkel vág neki a bajnokságnak az MTE?

– A játékosállomány nem változott. Összetart a csapat, bő kerettel indulnak. Újakat nem igazoltunk, hiszen azt valljuk, hogy akik ki tudták harcolni a feljutást, azok szerepeljenek. Megjegyzem, hogy jó képességű játékosokkal rendelkezünk, megállják a helyüket az NB II-ben is. Neveket szándékosan nem említetek, mert itt mindenki jól teljesített és a lányok váltig a csapatmunkára hivatkoznak.

A megfelelő helytállás az alapvető cél, és természetesen minél több győzelem. Ez a bajnoki év a rutinszerzést, a légkörmegszokását is kell hogy szolgálja, hogy megalapozzuk a jövő céljait. Mindemellett egy jó helyezéssel sem mondunk le, bár nem kö-

– A város önkormányzata megfelelő segítséget ígért, a támogatásával megfelelően fel tudjuk venni a versenyt, ezért külön szeretnénk köszönetet mondani. Igyekeznünk fogunk rászolgálni a bizalomra és arra kérjük a sportszerető mohácsiakat is, hogy hazai mérkőzéseinket látogassák és buzdítsák csapatunkat.

A mohácsi kézilabdának van története.

Volt időszak, amikor 400-500 lelkes néző is buzdította a férfi- ill. a női csapatokat. Arató Béla és Krausz György testnevelőtanár néhány éve újra lerakta a mostani csapat alapjait, azaz serdülőkkel kezdett foglalkozni.

Oszlár Ferenc tőlük vette át a már ifista lányokat. Az edző egész családjával vesz részt az edzéseken, megszállokként dolgozik. Az eredmény ismert. Lehet, hogy új korszak kezdődik a város kézilabdasportjában?

Földes

Vásároljon olcsóbban a BÓLY GÓ műszaki boltjában! TEFAL háztartási gépek

TEFAL olajsütő, 2,5 literes	4.250 Ft
TEFAL olajsütő, 2,5 literes, filteres	6.300 Ft
TEFAL olajsütő	- időállíthatós
	- liftes
	10.990 Ft
TEFAL olajsütő	- liftes
	- olajsztintmérős
	- ultra filterszűrős
	16.490 Ft
TEFAL Superkontrol olajsütő	- liftes
	- időállíthatós
	- olajsztintmérős
	17.990 Ft
TEFAL kézimixer	- 5 fokozatú
	- turbós
	4.690 Ft

Itt a dinnyeszezon!

Válogathatunk a görög-, sárga- és cukor-dinnyék között és íme itt egy recept, hogy mit készíthetünk ebből a közkedvelt gyümölcsből:

Dinnyesaláta

Hozzávalók: 1 sárgabélű sárgadinnye, cukor,

1-2 evőkanál rum vagy egy citrom leve. A meg-hámozott dinnyét a magjától megszabadítjuk és a húsát kockára vágjuk. Megcukrozzuk és rum-mal vagy citromlével megöntözzük. Jégbe hűtve kínáljuk. Főleg akkor készítsük el, ha nem elég édes dinnyét vásároltunk.

Evezés

Mohács Város 900 éves jubileuma alkalmából az évről évre megismétlődő „Duna Kupa” helyett a Magyar Evezős Szövetség, Kuti István polgármester és az MTE Evezős Szakosztály kérelme folytán a Magyar Evezős Szövetség 1993. évi augusztus hó 20-21. napjaira, Tatáról Mohácsra hozta az évi Vidék Evezős Bajnokságot, s így ez a nagyszabású evezős verseny minden bizonnyal népesebb lesz a Duna Kupa szokásos mezőnyénél.

A Bajnokság nevezési zárata augusztus hó 11.-én van és a sorsolás már a helyszínen,

Nyílt Vidék Evezős Bajnokság Mohácson

Mohácson, 1993 augusztus hó 20.-án pénteken d.e. 10 órakor lesz a mohácsi Csónakház Clubtermében, dr. Mészáros László, a Szövetség által delegált Versenybíró Elnöke jelenlétében.

A Bajnokság ünnepélyes megnyitása e napon, du. 14 órakor lesz, míg a döntő futamokra 15-18 óra között, 21.-én d.e. 9-12 óra között kerül sor.

A csapatok I-III helyig éremdíjazásban, a győztesek a mohácsi evezősök szponzorai által adományozott tiszteletdíjazásban részesülnek, amelyek az ünnepélyes díjkiosztó ünnepségen a Csónakház előtt, déli 12 órakor kerülnek kiosztás-

ra. A bajnokságra 42 szám nyert kiírást, egy-egy napra 21 versenyszám.

Városunk evezést szerető közönsége remélhetőleg ez évben is nagy létszámmal szemléli majd a bajnoki futamokat.

A Vidék Bajnokságra külön serleg kerül a legtöbb pontot elért Evezős Szakosztály birtokába a Magyar Evezős Szövetség Versenyszabálya - I/7, II/5, III/4, IV/3, V/2, VI/1 pont - szerint.

A részletekre még visszatérünk.

Dr. Szkladányi László

Megkezdte felkészülését az MFC

A vezető edző: Bözsöny János

Július 12.-én megkezdte felkészülését a Mohács FC csapata az 1993-94-es bajnoki idényre. Az NB II sorsolásának ismeretében 18 játékos az első héten naponta egy, majd ezt követően napközis rendszerben készül.

Több edzőmérkőzést is játszanak, így már játszottak a PMSC-Fordán csapatával (2:1) és a Bóly együttesével.

A csapatépítés, az új játékosok beilleszkedése és a megfelelő taktikai elemek gyakorlása a fő cél ebben az időszakban. Az elképzelésekről és a célokról az új (rég) edzővel, Bözsöny Jánossal beszéltem.

F.Z.: - Mint régi ismerős, most mégis új edzőként kerülél vissza Mohácsra. Volt egy sikeres időszakod itt a városban, felledítetted a labdarúgást. Most, hogy visszakerültél, milyen elképzelésekkel, tervvel és célkitűzéssel kezded a munkát?

B.J.: - Talán azzal kezdeném, hogy örülök annak, hogy nem felejtettek el a városban. Azzal folytatnám, hogy örülök a bizalomnak és annak, hogy újra itt dolgozhatom. A játékosok nagy részét ismerem, többekkel dolgoztam együtt abban az időben, még az újakkal is ismeretesi viszonyban vagyok, mivel akkoriban voltak ifisták. Közülük már akkor is nem egyet figyeltünk a majdani csapatépítés jegyében. Ugyanakkor az egészen új fiukat ugyancsak több alkalommal láttam előző csapa-

tukban játszani. Igazán, természetesen majd most, a felkészülés időszakában ismerem meg őket, és ezen friss benyomások alapján állítom össze a csapatot. Vállalom most is, és mindig a fővben is: hit és fegyelem nélkül nem lehet játszani ezt a játékot! Hinniük kell a jó játékban, hinniük kell önmagukban, és természetesen az eredményességben! Aki hit és fegyelem nélkül lép a zöld gyepre, az jobb, ha abbahagyja a játékot. Fontos a jó közösség, az egymásért és a városért vállalt felelősség, a lelkes és jó játék. Ki lehet kapni egy jobb csapattól szép játékkal is, de a hit és a lelkesedés még ebben az esetben is nagyon fontos. Lélektelenül a focit játszani nem lehet!

A célkitűzést az elnökség megjelölte számomra is, és a csapat számára is. Nem elérhetetlen egy 45-50 %-os teljesítmény, amely elegendő a 9-12. hely megszerzéséhez. A legfontosabb most egy jó középcsapat kiépítése, és a többi majd jöhet ezután.

F.Z.: - A játékosanyag adott. Milyen focit fog játszani a csapat, milyen változtatásokat tervezel?

B.J.: - Úgy gondolom, hogy megfelelő fizikai felkészültséggel bátrabban fogunk támadni. Talán a hazai mérkőzéseken fog ez jobban kidomródni. Az idegenben vívott mérkőzéseken sem a legjobb a „südisznóállás”. Technikás, szép és gyors játékot fogok kérni, és ennek megfelelő szellem-

ben készülünk a feladatokra. A védekezést is erősíteni kell, és az ebből adódó kontrákat sem felejtjük el. Minden mérkőzésre úgy kell kimennünk, hogy pontot, pontokat kell szerezniük.

F.Z.: - Több edző, illetve felkészülési mérkőzés is szerepel a programban. Ezek milyen célt szolgálnak?

B.J.: - Feltételezem, és úgy látom, hogy a játékosok nem „eresztettek” annyira le, hogy ne kerülhessen sor mérkőzésekre. Alapvetően fontos, a csapatépítés és a megfelelő posztokra a játékosok kiválasztása, valamint az erősebb ellenfelekkel vívott csatákban a különféle taktikai elemek gyakorlása. A sorsolás ismeretében illő lesz ponttal, pontokkal kezdeni, és ezt követően is szorgalmasan gyűjteni a pontokat...

A játékosaimmal megbeszéltem, hogy a feladatot, feladatokat én jelölöm ki, de mindenkinek jogában áll megkérdezni: miért? Ezekre a miértekre, természetesen rögtön válaszolok, elmondom az elképzeléseimet, mert szeretem, ha tisztában vannak a feladatokkal és azok szükségességével, fontosságával.

F.Z.: - Mindezek ismeretében jó és eredményes munkát kívánok az MFC-nek és a vezetőedzőnek is. Ez pedig nyilvánuljon meg a szép játékban és a gólokban a most következő bajnokságban.

Földes

Az MFC játékoskerete az 1993/94-es bajnokság kezdetekor: Szabó, Lukács-Kósa, Rumszauer, Becker, Burai, Kiss, Nagy, Kovácsics, Rigó, Martinov, Horváth, Hanzs, Várda, Tóth, Gill, Szomor,

Vezér K., Kovács L., Katona, Minkó, Szabó

A Mohács FC elnökségében is történt változás még a nyár elején. Július 1-től az új elnök: Ébert Vilmos, helyettese: Hengli János. Technikai ve-

zető: Martina Péter
Azokról az egyéb változásokról, amelyek most vannak folyamatban, természetesen beszámolunk.

F.Z.

Pillanatkép a tavalyi Duna Kupáról

Fotó: Schindl

Mohácsi evezős sikerek Szegeden

A Magyar Evezősszövetség 1993. évi Országos bajnokságán, Szegeden, a mohácsi TE evezősei - főleg az utánpótlási számokban - igen eredményesen szerepeltek. Tizenhat helyezést értek el, ebből kettő bajnokságot, négy második, öt harmadik, kettő negyedik, egy ötödik, egy hetedik helyet szereztek (utóbbi ún. kisbajnokság első helyet jelentett). Az elő- és középfutamokban is jól szerepeltek, de a nagy létszám miatt az előfutamok második, a középfutamok harmadik helyezése nem juthatott a döntőkhöz.

Részletes eredmények:

Leányok:

Mini egypár 12 évig:

A. futam: Bajnok: Éberling Brigitta, 2. Verőczy Lidia
B. futam: 4. Erszény Aliz

Mini egypár 13-14 évig:

A. futam: 3. Terzics Edit
B. futam: 3. Egri Krisztina
C. futam: Bajnok: Rumán Zsuzsanna, 2. Éberling Brigitta

Serdülő egypár:

5. Vámosi Anikó (Elő-, Középfutam győztes)

Fiúk:

Mini egypár 12 évig

C. futam: 4. Told Miklós

Mini egypár 13-14 évig:

A. futam: 3. Bencsik Gábor
D. futam: 3. Vajas József
E. futam: 2. Hafner Miklós

Tanuló egypár:

3. Gacza Gábor (Előf. 2. Középf. 1.)

Serdülő egypár:

7. Fejér János (Kisdöntő 1.)

Tanuló kétpár:

2. Vajas Balázs-Gacza Gábor

Serdülő kettőpár:

6. Cselinác István-Fejér János (Elő és Középfutam 3-3)

Szkladányi László

Hajótörés a Balatonon

Balatonon a keszthelyi öböl től kiindulva, Balatonkeneséig tetszés szerinti hajónemenben evezősverseny nyert kiírást július 24. napjára. Az időjárás nem kedvezett a versenynek, mert másodfokú viharjelzés volt érvényben, s egyik ellenőrző állomás a tihanyi félsziget

volt, ahol a tó legveszélyesebb áramlása van csendes időben is. Mohácsról a Szakosztály veteránjai: Dr. Bakó János, Huszár István, Hüber Antal, Zsuzsics László, Lakatos Tamás, Bende Gábor, Englert Antal, Kónya József (vezérevész) és Késity Gábor kormányossal verseny nyolcasban indultak. Az erős hullámvérésben mégis 50 km-t sikerült levezni a 85 km táv-

ból, s az induló 129 hajóból a harmadik helyett tartották. Tihanyán azonban a 18 méter hosszú versenyhajót a nagy hullámok elsüllyesztették, s úszva mentették a hajó felszereléseit és saját testi épségüket, így is dicséret illeti a Mohácsi TE veteránjait, dacára annak, hogy a „túlélés” nevű kalandos versenyben hajótörést szenvedtek.

Dr. Szkladányi László

MOHÁCSI HÍRLAP KÉTHETI KÖZLELETI ÚJSÁG

ISSN 1216-4062

Lapkiadó és tulajdonos: Schindlné Menyhart Éva

Levelezési cím:

Mohács, Pf. 73. 7701

Telefon: 69/311-447

Főszerkesztő:

Köveskúti Péter

A szerkesztőség állandó munkatársai:

Antoni Andrea,

Szaksz Éva,

Nyomdai előkészítés:

„GA & BI”

Kiadvány szerkesztő

Fotó- és

Reklámügynökség

Tel.: 69/311-447

A Mohácsi Torna Egylet labdarúgó csapata értesíti szurkolóit és minden érdeklődőt, hogy 1993. augusztus 8.-án, 16.30-kor Magyar Kupa mérkőzés lesz.

Az ellenfél Ercsi NB III-as csapata, az országos 64 közé jutásért.

MTE labdarúgó szakosztály

FELHÍVÁS

A mohácsi DUNA-HÍD ALAPÍTVÁNY Mohács városában és a környező településeken megkezdte aláírásgyűjtő akcióját a mohácsi Duna híd megvalósulása érdekében.

Kérjük Önöket aláírásukkal e célt támogatni szíveskedjenek. Az aláírás pénz befizetésére nem kötelez.

AZ ALAPÍTVÁNY KURATÓRIUMA

A helyi TV műsora

Duna-Part TV Mohács

Első Mohácsi Televíziós Társaság

Tel.: 69/311-447

KÍSÉRLETI MŰSOR KÖZVETÍTÉS

CCIR - 11.

1993. augusztus

8. vasárnap:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

9. hétfő:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

10. kedd:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

11. szerda:

00.00 - 19.00 NON-STOP képűjság

19.00 - A délutáni Testületi ülés közvetítése felvételről (I. rész) - utána NON-STOP képűjság

12. csütörtök:

00.00 - 19.00 NON-STOP képűjság

19.00 - 19.15 „NYERŐ” telefonos játék (az adás ideje alatt hívható telefonszám: 311-447) - utána a szerdai Testületi ülés közvetítése (II. rész) - utána NON-STOP képűjság

13. péntek

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

14. szombat:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

Esetleges műsorváltozás az egész nap forgó képűjságban olvasható!

15. vasárnap:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

16. hétfő:

00.00 - 19.00 NON-STOP képűjság

19.00 - A 11.-i Testületi ülés I. része utána NON-STOP képűjság

17. kedd:

00.00 - 19.00 NON-STOP képűjság

19.00 - A 11.-i Testületi ülés II. része utána NON-STOP képűjság

18. szerda:

00.00 - 19.00 NON-STOP képűjság

19.00 - 19.15 „NYERŐ” telefonos játék (az adás ideje alatt hívható telefonszám: 311-447)

19.15 - 24.00 NON-STOP képűjság

19. csütörtök:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

20. péntek:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság

21. szombat:

00.00 - 24.00 NON-STOP képűjság